

HANNIE SCHAFT SCHOOL

JUBILEUM NUMMER
SCHOOLKRANT

VIJFTIG JAAR

Gaarne voldoe ik aan het verzoek om ter gelegenheid van de viering van het 50-jarig bestaan van de Hannie Schaftschool een bijdrage te leveren aan de Schoolkrant.

Allereerst enige feitelijke gegevens, zoals die te vinden zijn in het gemeentelijk archief.

De gemeenteraad besloot in zijn vergadering van 15 april 1919 tot de bouw van een nieuwe 7-klassige openbare lagere school annex gymnastiek-lokaal op een terrein aan de Herenstraat.

Het ontwerp voor de school was van de gemeente-architect, de heer Joh. Jansen, de aanbesteding vond 8 september 1919 plaats; de bouw werd gegund aan de aannemer Fa. Boon en Starreveld uit Wormerveer voor f. 96.000,--.

De opening van de nieuwe school, aangeduid als School D, waarvan de uiteindelijke kosten f. 139.257,09⁵ waren, vond plaats op maandag, 13 december 1920, de ingebruikneming geschiedde op woensdag, 15 december daarop.

De eerste leerlingen waren afkomstig van de Scholen A, B en C, die naar de nieuwe School D waren overgeplaatst om deze te bevolken en de andere scholen te ontlasten, zoals blijkt uit de notulen der raadsvergadering van 8 december 1920, waarin tevens te lezen is, dat die overplaatsing gedeeltelijk is geschied op verzoek van de ouders en verder, voor zoveel nodig, ambtshalve door burgemeester en wethouders. Die Scholen A, B en C waren respectievelijk gelegen aan de Hogeweg (thans het politiebureau), aan het Schoolplein (thans het Gemeenschapshuis en de Openbare Bibliotheek en Leeszaal) en aan de Parallelweg, nu genaamd Burg. van Alphenstraat, de in 1969 buiten gebruik gestelde Karel Doormanschool.

Het jaar 1920 was voor het onderwijs in Nederland van grote betekenis.

Door de totstandkoming van de lager-onderwijswet 1920 kwam n.l. een einde aan een lange tijd van schoolstrijd, die de gemoderen heftig had bezig gehouden en het politieke leven grotendeels had beheerst.

De nieuwe l.o. wet 1920, die op 1 januari 1921 in werking trad, regelde de financiële gelijkstelling van het bijzonder onderwijs met het openbaar onderwijs en opende tevens de weg tot een nieuwe fase van ontwikkeling op onderwijskundig gebied, waardoor zij van zeer grote betekenis is geworden voor de groei en bloei van het Nederlandse onderwijs.

Inmiddels heeft het wetenschappelijk denken op onderwijsgebied geleid tot de invoering van de Wet op het voortgezet onderwijs in 1968. Daardoor zijn het uitgebreid lager onderwijs (u.l.o.) en het voortgezet gewoon lager onderwijs (v.g.l.o.) in nieuwe vormen en benamingen (l.a.v.o., m.a.v.o., h.a.v.o., enz.enz.) bij het voortgezet onderwijs ingedeeld en onttrokken aan de werking van de l.o. wet 1920. En opnieuw is een belangrijk voorontwerp van wet in februari 1970 gepubliceerd, n.l. voor een wet op het basisonderwijs, waardoor het einde van de l.o. wet 1920 in zicht is gekomen. Het lager onderwijs wordt dan basisonderwijs.

Er is in de 50 jaren van het bestaan van onze Hannie Schaftschool dus wel heel veel veranderd. Allereerst is er in het algemeen het grote verschil tussen de maatschappij van 1920 en die van thans. Van velen dergenen, die in 1920 tot de leerlingen behoorden hebben de kinderen en ook wel de kleinkinderen diezelfde school bezocht. Van anderen zijn kleinkinderen en van enkelen misschien een achterkleinkind nog leerling van de school.

Voor zeer velen is het onderwijs op deze lagere school tevens eindonderwijs geweest. In de loop van vooral de laatste 10 jaren is evenwel het karakter der lagere school als school voor eindonderwijs hoe langer hoe meer gewijzigd. En, zoals gezegd, binnen afzienbare tijd zal het lager onderwijs plaats maken voor basisonderwijs. Eén van de kenmerken van basisonderwijs is, dat het géén eindonderwijs zal zijn. Het basisonderwijs - de naam zegt het al - zal grondslaggevend en voorbereidend van karakter zijn; het zal een schakel vormen in het totaal van schooltypen.

Vooraf gaat de kleuterschool, daarop volgt het gevarieerde voortgezet onderwijs, te beginnen met de basisschool. Noodzakelijk daarbij is een z.g. longitudinale leerstofplanning, dat wil dus zeggen, een planning van de leerstof, gericht op de voortzetting van het ene schooltype naar het volgende schooltype.

Hiervan uitgaande wordt ook gepleit voor een onderwijsgemeenschap van kleuterschool en basisschool.

Belangrijk is voorts, dat in het basisonderwijs het kind centraal zal staan, hetgeen tot uitdrukking zal moeten komen door het onderwijs gericht te doen zijn op het tot volle ontplooiing brengen van de individuele capaciteiten van het kind. Dat heeft natuurlijk weer gevolgen voor de schoolorganisatie. Het gelijktijdig alles willen leren aan alle kinderen van een klas, zoals dat in het klassikale systeem zo sterk tot uiting komt, zal dan plaats moeten maken voor een systeem, waarbij de leerstof wordt losgekoppeld van het leerjaar. Het zitten blijven zal dan worden afgeschaft, terwijl het differentiatiebeginsel en het groepswerk dan hun grote kans zullen krijgen.

Bij de vorming van het kind zal op de basisschool het accent worden gelegd op het presenteren van de verschillende kennisgebieden in hun onderlinge samenhang. Daarvoor zal nodig zijn een geïntegreerde aanpak van de leerstof, waarbij de verschillende kanten van een verschijnsel wel worden onderscheiden, doch niet gescheiden.

In het basisonderwijs zal meer aandacht geschonken worden aan de lichamelijke oefening en aan de expressiemogelijkheden. De ontwikkeling van de laatste omvat, naast de oefening in taalgebruik, ook de bevordering van de handvaardigheid, van muziek en tekenen.

In verband met de ontwikkeling van ons leefpatroon en de steeds toenemende vrije tijd is het van grote betekenis, dat men op school met onderwerpen, bronnen en technieken in aanraking is gekomen, die t.a.v. die vrije tijd zinvol zullen zijn.

Geheel nieuw zal in het basisonderwijs zijn, dat naast de wat men noemt instrumentale vaardigheidsvakken zoals Nederlandse taal, rekenen en schrijven, ook één vreemde taal zal worden opgenomen en wel Engels, omdat die taal grote praktische waarde heeft en omdat het Engels voorkomt op de lesrooster van het brugjaar van het voortgezet onderwijs.

Vanzelfsprekend is voor het optimaal functioneren van de basisschool een goede uitvoeringsprocedure nodig.

Het voorontwerp van wet onderscheidt in dit verband vier groeperingen, t.w. ouders/leerlingen, schoolleiding, onderwijzend personeel en begeleiding. De omschrijving van de leidinggevende taak opent voor grote scholen de mogelijkheid om het hoofd van de school geheel of gedeeltelijk vrij te stellen van een eigen klas. De schoolleiding moet zorg dragen voor een concrete uitwerking van het leerplan en zal als teamleider van het onderwijzend personeel optreden.

Voor het onderwijzend personeel is onderscheid gemaakt tussen groeps-
onderwijzers, taakonderwijzers voor individuele hulp aan het kind en
vakonderwijzers.

Bovendien is o.a. voorzien in een schooladviesdienst, welke de zorg
voor het individuele kind ten doel heeft.

Tenslotte zal het bevoegd gezag er voor zorgen, dat de ouders op de
hoogte gesteld worden van de inhoud van het geldende leerplan en zul-
len de ouders bij het geheel betrokken worden via oudercommissie-
ouderraad en schoolraad.

Uit vorenstaande blijkt nog eens duidelijk hoe zeer het onderwijs
een zaak van het grootste gewicht is en hoeveel er nog zal veranderen
binnen afzienbare tijd. Laten wij hopen, dat de veranderingen even
zovele verbeteringen zullen inhouden en de mogelijkheid zullen ope-
nen voor de kinderen de beste kansen te bieden zich te ontwikkelen
overeenkomstig hun capaciteiten. De beste kansen vóór alles, om te
worden gevormd en te kunnen opgroeien tot gelukkige mensen, die in
de maatschappij de plaats zullen vinden waar zij het beste passen,
opdat zij zich zullen thuis voelen op die plaats, daar in hun werk
voldoening zullen vinden, zich als leden van de maatschappij hun ver-
antwoordelijkheid bewust zullen zijn en dienovereenkomstig serieus
zullen medebouwen aan de verdere verbetering van die maatschappij.

Evenzeer als wij bij dit jubileum met respect en dankbaarheid gedenken,
hoe gedurende de achter ons liggende 50 jaren generaties schoolhoofden,
onderwijzers en onderwijzeressen met toewijding voor hun moeilijke
werk en met grote liefde voor het kind zich hebben ingezet om hun ken-
nis over te dragen en tezamen met de ouders aan de opvoeding van de
schoolgaande jeugd hebben gewerkt, evenzeer vertrouwen wij er op, dat
het tegenwoordige hoofd der school en het aan de school verbonden on-
derwijzend personeel zich ten volle zullen inzetten om de aanstaande
veranderingen tot een succes te maken.

Wij zijn er ons ten volle van bewust, dat het zich daarin voor een
ontzagelijk zware taak gesteld ziet. Zwaar immers in tweeërlei opzicht.

In de eerste plaats is de geaardheid van de vooropleiding uiteraard
gericht geweest op de bestaande organisatiestructuur der lagere school
en het bestaande onderwijssysteem. De nieuwe basisschool vraagt dus
een totale heroriëntering.

In de tweede plaats zullen onderwijzers en onderwijzeressen gelijktijdig in de periode, waarin zij zich met veel inspanning vragende studie herscholen, en de nieuwe organisatiestructuur van de basisschool tot haar recht moeten laten komen en met behulp van veelal andere leermiddelen en andere methoden hun leerlingen moeten onderwijzen, opdat in het onderwijs zo min mogelijk stagnatie optreedt.

Meer dan ooit zullen zij bij de vervulling van hun taak moeten kunnen rekenen op de medewerking van de ouders, die van nature de opvoeders van hun kinderen zijn, doch die bij die opvoeding de hulp van de school en de daarin werkende vakmensen niet kunnen missen.

Een jubileum en zeker een 50-jarig jubileum is een gereede aanleiding tot bezinning op hetgeen in het verleden kon worden gedaan en wat daarmee werd bereikt. Een jubileumviering wordt echter zinvoller, wanneer daarbij tevens de blik vooruit wordt gericht en kan worden aangegeven waar het doel van ons werken in de toekomst ligt.

Ik hoop met het vorenstaande daaraan enigermate te hebben voldaan en aldus mede zin en inhoud te hebben kunnen geven aan dit gouden jubileum van onze openbare lagere school, de Hannie Schaftschool.

A. Nawijn

Burgemeester van ZANDVOORT

VOORWOORD

van de inspecteur van het lager onderwijs in de inspectie Haarlem

"Het gouden jubileum van de Hannie Schaft-school valt samen met de vijftig jaren, dat de wet op het lager onderwijs van 1920 van kracht is.

Terwijl echter de wet 1920 op zijn laatste benen loopt, is de Hannie Schaft-school nog springlevend en zoekt met nog jeugdig vuur haar plaats in te nemen onder de aanstaande basiswet.

Ik wens de ouders, het personeel van de school en de leerlingen van harte geluk en hoop, dat de Hannie Schaft-school nog in lengte van jaren vele Zandvoortse kinderen tot vreugde en nut zal zijn."

Met vriendelijke groeten,

De inspecteur van het
lager onderwijs in de
inspectie Haarlem,

w.g. G. Kok

EEN FRAAI GESCHENK VOOR ONZE SCHOOL

De internationaal bekende fotograaf Hans Joachim Böhme, heeft onze school een prachtige foto (bekroond) aangeboden. De foto geeft een impressie van spelende, rolschaat-sende kinderen.

Wij zijn de heer Hans J. Böhme hier zeer dankbaar voor.

P.S.

Hans Joachim exposeert vanaf 15 januari in sociëteit Duysterghast. Hier kunt u kennis maken met het werk van deze bekende fotograaf.

U kunt komen kijken: zaterdag- en zondagmiddag van 2 tot 4 uur, tot en met 14 februari.

Deze 'krant' wil zijn een herdenkingsnummer. 50 Jaar: "School D" - "Hannie Schaft-school".

Ongeveer 1750 kinderen hebben in de loop van 50 jaar de school bezocht. Vele onderwijzeressen en onderwijzers hebben aan de school lessen gegeven (26 vast, ca. 80 tijdelijk).

Van de oudste leerkrachten zijn er nog slechts enkelen die 't feest mee komen maken. Jammer van degenen, die er niet meer zijn, we hadden deze mensen graag willen bedanken voor hun werk, dat zij voor de school gedaan hebben.

De tijden zijn veranderd, de jeugd is veranderd, de leermethoden zijn gemoderniseerd, maar de school is nog dezelfde.

't Degelijke, wat sombere gebouw staat nu ingebouwd tussen "Busweg" en Cornelis Slegersstraat.

In de school nu 178 gezonde rakkers, die hun best proberen te doen een start te maken voor hun verdere opleiding. Vroeger was de school voor velen een "eindstation". Gelukkig is dit alles veranderd, ieder kind moet verder studeren. Sinds kort wordt de school begeleid door de psychologische dienst van de "Stichting voor Volksgezondheid" te Heemstede. De eerste klassers worden al getest op hun capaciteiten.

De vijfde en zesde klassers krijgen de testen, die medebepalend zijn voor het vervolg-onderwijs, dat voor ieder kind geschikt is. Een heel andere gang van zaken dan jaren geleden.

De samenwerking ouders-school verandert ook. Het geheel verkeert nog in een begin stadium. Wij zouden het graag nog beter zien. Elke 2de dinsdagavond van de maand houden wij "spreekavond" op school. Iedere ouder heeft dan de gelegenheid in een gesprek met de leerkracht van zijn of haar kind, zaken te bespreken betrekking hebbende op het kind of de school. Iedere ouder heeft het recht te weten hoe de school zich opstelt tegenover het kind, dat aan de leerkracht wordt toevertrouwd. Maar er moet samenwerking zijn. Wij moeten samenwerken. Het is een taak van gezin en school om uw kind voor te bereiden op zijn of haar taak in onze toch niet zo "lieve maatschappij"!

Wij rekenen op uw medewerking en op die van de Gemeente Zandvoort.

Dat de "Hannie Schaftschool" nog jaren mag blijven werken aan de opvoeding van de Zandvoortse jeugd is de wens van leerkrachten en leider

In de gang van onze school hangt de foto van Hannie Schaft, het dappere Haarlemse meisje, dat haar jonge leven gegeven heeft in het laatste oorlogsjaar.

Ieder jaar herdenken wij haar tijdens de herdenking van de vierde mei. De hoogste klas gaat dan naar de Erebegraafplaats en bedekt haar graf met bloemen.

Haar moeder leeft nog. Jammer genoeg kan zij bij ons jubileumfeest niet aanwezig zijn. Mevrouw Schaft is niet zo goed ter been. Zij vindt het ontzettend fijn, dat onze school de herinnering aan haar dochter zo levend houdt.

Wij hebben mevrouw Schaft ter gelegenheid van ons vijftig jarig bestaan met enkele leerlingen een bezoek gebracht en haar een grote fruitmand aangeboden.

Wij zijn er trots op, dat onze school de naam van "HANNIE SCHAFT" mag dragen.

ONZE GROOTSTE WENS IS:

EEN GESTOFAX

Dit is een apparaat om tekeningen, kaartjes, overzichten, etc. etc., over te brengen op een stencil. Alle tekeningen in deze krant zijn zo overgenomen.

We hebben dan de mogelijkheid om regelmatig een schoolkrant te doen uitkomen.

Uw bijdrage is van harte welkom! U kunt storten op de Nutsspaarbank: Rekening Hannie Schaft-school, onder vermelding "Schoolkrant".

Mede namens de kindertjes:

HARTELIJK DANK !!!

Het stencilwerk van deze Jubileum-Schoolkrant werd verzorgd door

J. SIJTSMA, GROTE KROCHT 17.

Hij is een specialist op dit gebied.

Wij kunnen hem van harte aanbevelen!

Wij hebben op school een hele goede platenspeler met alles erop en eraan. Die heeft de meester gekocht bij **DISCOTARIA**.

En niet eens zo duur. Ook voor platen kun je er terecht. Een enorme keuze en helemaal "BIJ".

VOOR AFSPEELAPP.

THORBECKESTRAAT 15

TELEFOON 3378

P.S.

EEN PLATENBON

DOET HET ALTIJD !!

"DE SMIEKELBAR"

Voor uw:

SATÉ's,

HAMBURGERS,

LEKKERE KIP VAN HET SPIT
(niet zo'n klein piep-
kuikentje!!)

enz. enz.

K. STOKMAN - Stationspl. 5

HET FEESTPROGRAMMA VAN DE HANNIE SCHAFTSCHOOL

DONDERDAG 28 januari

Feestdag op school.

Alle kinderen mogen verkleed op school komen.

's Middags generale repetitie van de Musical.

's Avonds:

8 uur officiële feestavond voor genodigden met opvoering van de Musical "Adieu Paris", door leerlingen en oud-leerlingen.

Na afloop hiervan gezellig samenzijn, ophalen van oude herinneringen, weerzien van oude bekenden onder het drinken van o.a. jus d'orange!!

(De oudercommissie geeft het "eerste rondje")

VRIJDAG 29 JANUARI

's Middags:

FILMMIDDAG voor de leerlingen van de school.

's Avonds:

Heropvoering van de Musical, voor de ouders van de leerlingen.

Aanvang 8 uur.

Toegang gratis.

ZATERDAGSAVONDS 8 uur:

INSTUUF van alle oud-leerlingen van het jaar 1960 en daarna.

Dansen en gezellig "communiseren" in de school!!

P.S. Aangezien we geen verlof A hebben, mag er geen sterke drank getapt worden.
Het zal dus iets alternatiefs worden.....

UW SPECIALE AANDACHT voor de foto-tentoonstelling van schoolfoto's vanaf 1920 tot heden!!!!

Voor de bezoekers van de 28ste en 29ste te zien in de foyer van "De Krocht"
Bij de "instuuf" hangen de foto's in de school

GISTEREN

De nieuwe kleuterschool had ik maar weinig bezocht, ik had al vroeg een afkeer van gesloten ruimten, waar de dag doorgebracht moest worden.

In september 1932 volgde de eerste gang naar School D met vanzelf een foto bij de ingang voor het naar binnen gaan. 't Was nog wel niet "wie hier binnenkomt, laat alle hoop varen", maar een kinderparadijs kwam je niet binnen.

De gangen en lokalen waren smetteloos geordend en behalve platen als "Bonifacius bij Dokkum vermoord" en "Vrede te Munster getekend", hingen er geen artistieke impressies van de jeugd.

De houten tweepersoons banken stonden precies in het gelid en vooraan domineerden het podium en de lessenaar van de doorgever der wijsheid.

Waar het gymnastieklokaal gebouwd is, was een stuk land beplant met helm, daar mocht niemand in lopen, vermoedelijk was die grond heilig verklaard.

't Zwarte veldje viel buiten de gezichtskring van de Grote Bons. Tegen de blinde muur van de villa "Mea Vola" werden wedstrijden gehouden wie het hoogst kon plassen. Ik heb de bewoner nooit naar buiten zien rennen, alhoewel hij het op den duur toch geroken moet hebben...

Voor voetballen was daar een mooie ruimte. Soms nodigde School B, aan de andere kant van de tram-baan, ons uit om op hun terrein een potje te komen spelen, maar ik moet toegeven, ze konden harder slaan en zo bepaalden ze zelf de spelregels en het eindigde, al was het óók een openbare school, zeker in ruzie.

Met de Mariaschool hadden we geen contact. Rooms en waren mensen van een andere planeet, met een eigen kerkhof, melkboer, partij en eigen hemel.

De Wilhelminaschool lag wat anders, althans wat mij betreft. De Zondagsschool was daar gehuisvest, en van 12.00 tot 13.00 uur was ik de 7de dag onherroepelijk de sigaar. In m'n opvoeding zal het wel een knipoog naar Onze Lieve Heer zijn geweest. Veel gaf het niet, want ik had weinig zin om die

rot versjes, die je elke week meekreeg, uit m'n hoofd te leren. Als je dat goed deed, kreeg je een gekleurd plaatje met een stichtelijke voorstelling. Ik heb het thuis zelden kunnen laten zien.

's Woensdagmiddags was het vaste prik, dat je met je vriendjes ging spelen. Ik weet niet of het een plaatselijk gebruik was, maar we belden noch klopten bij de ons bevriende huisdeur aan. Voor het hek volgde eerst een langgerekte kreet en daarna de roepnaam. Zolang er één man in de straat stond te schreeuwen, viel het nogal mee, maar vaak liep het wat uit de hand en stonden er zes vrienden te schreeuwen. Ik geloof, dat deze gewoonte nu enige verbazing zou verwekken.

De nauwe straatjes in de Noord en Zuidbuurt waren ideale plaatsen, om "blauw" te spelen. Eén ploeg moest de ander zien te vangen en als dat inderdaad gebeurde, kreeg je minstens drie klappen op je achterste met een eind hout.

In het duin achter de Brederodestraat bouwde je een hut en stak je je eerste sigaret op, ze kostten 15 ct. de 20 stuks, je smoorde half, maar dat gaf niet.

We hadden het voorrecht een jongen in ons midden te hebben, die vooruitstrevende ouders had. Achter in de linnenkast bij hem thuis had hij een boek over "de voortplanting van den mensch" gevonden. We hebben hier enkele middagen aan moeten besteden.

In de Waterleidingduinen werd je prompt achterna gezeten en op het strand kon je verstoppertje spelen op het stenen Zuiderbad, alleen moest je opletten dat Utteretut hem niet was en de jongens in paniek weggevlucht waren en jou hadden laten zitten. De radio's dreunden nog geen tophits, telefoons en auto's waren nog zeldzaam. Wie vloog was een waaghals en Spanje lag, waar het eigenlijk nog ligt, erg ver weg. Wie over de grens ging moest wel stinken in z'n geld en deze excentriek kon daarover in zijn familie en omgeving uren lang vertellen. Hij stond hierna boven de gewone stervelingen.

Al kom je nú uit de binnenlanden van Brazilië, raak je je verhaal nauwelijks meer kwijt.

Kousen werden nog gestopt en een lap op de broek was gewoon.

Nel domineerde het beeld van de crisis m'n lagere schooltijd.

De "juffen" die je in de eerste drie klassen kreeg, kwamen me zeer oud voor, dat zal wel een optisch bedrog zijn geweest, maar die van nu vind ik toch veel aantrekkelijker.

In de vierde klas meester Siderius. 't Zal wel niet gemogen hebben, maar ik heb hem ervan verdacht, dat hij de omgang met kinderen een menselijk aspect wilde geven. 't Was in zijn klas, dat we in de boekjes de aa's en de ee's en de sch in de nieuwe spelling van Marchand moesten veranderen.

Meester Olree gaf ons les in de vijfde en zesde klas. 't Was m'n overbuurman en ik kwam nog wel eens bij hem over de vloer, op school liet hij dat beslist niet blijken. Zijn aanpak van lesgeven was zeker origineel. Slaan mocht al niet meer in deze jaren en hij dacht soms laat aan deze nieuwlichterij.

Het overbrengen van de veranderingen in het voltooid deelwoord, drongen niet tot elke leerling door en dies werd deze voor de klas geroepen, bij z'n gat en kraag gegrepen en in de richting van de deur gegooid onder het uitroepen van "en als er ge...voor komt, dan komt er een achter". Begrepen heb ik dit ezelsbruggetje nocht, maar de rest van de klas beleefde er zijn genoeg aan. Vertellen kon hij goed als z'n humeur er naar stond. Hij ging dicht bij ons zitten en vertelde ons over z'n jeugd in het Zeeuwse Ouwkerk. Vooral als het 's winters vroeg donker was en de lampen aangingen, gaf dat een gezellige sfeer. Als je van Zierikzee richting Rotterdam rijdt, zie je het niet ver van de weg af liggen. Ik heb nooit de moed gehad er heen te rijden. Illusie is een luchtballon.

't Slotstuk was de zevende klas zaliger, onder leiding van de hoofdmeester Volger. Destijds wist je tenminste nog wie er "hoofd" was. Geen onoverzichtelijk gerommel zoals tegenwoordig, maar een duidelijk omlijnde baas. Iedereen kon zoiets zien. De zangles bleef beperkt tot het "Wilhelmus", aan andere liederen werd nauwelijks aandacht besteed.

Ik denk, dat ze qua tekst weinig houvast gaven.

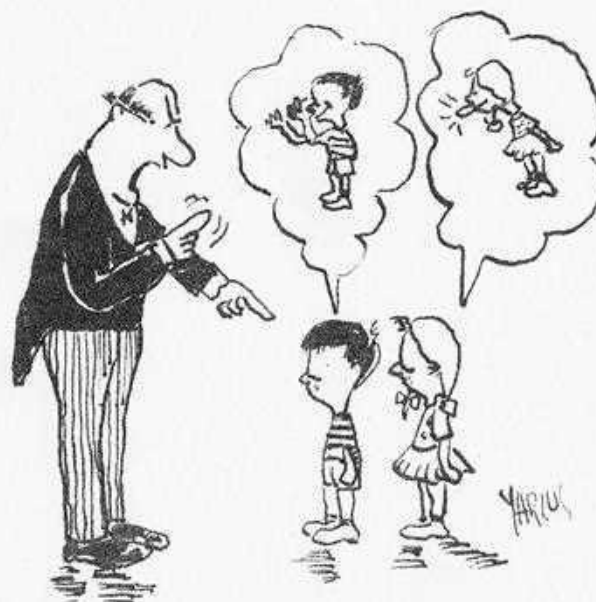
Eind juni kwam de afsluiting, eerst een sportdag onder leiding van de nog jonge Pagee, daarna een dag waarbij we ons om zeven uur 's morgens moesten verzamelen voor de Kath. kerk en dan een wandeling naar Kraantje Lek. Teruggekomen een ijsje bij Gamba op de kop van de Zeestraat.

De Meester had z'n best gedaan om de kinderen af te leveren aan de maatschappij en waar het thuis financieel beter was, bestond een goede basis voor verder onderwijs.

Zo gingen we in 1939 van school D af om onze toekomst in te gaan.

Maar in het Costen was de nacht al over het avondland gevallen.

JAN TERMES

Bakkerij

R. v.d. WERFF

Tolweg 5

WELKE SCHOOL HET OOK ZIJ:

GEBAK VAN R. v.d. WERFF SMAAKT ER LEKKER BIJ!!

LEKKER TIPPELEN

kun je alleen maar op goeie schoenen!

Die mooie schoenzaak
van

A. van STEYN

Thorbeckestraat 1a,

WEET ER ALLES VAN.

Telefoon 4 9 9 1

MODE DU PASSAGE - Passage 9

Als de juffen iets

"aparts" willen dragen,
gaan ze wél eerst kijken
bij "Mode du Passage".

De collectie van deze zaak
is net iets anders dan de
anderen.

Ga maar eens kijken,

U slaagt er vast wel!

N.S.U. DEALER

VERSTEEGE ZANDVOORT

De Juf van de Vijfde rijdt in

een N.S.U. van

Versteeg, zij is er zeer tevreden over.

De service moet ook zo goed zijn.

Ga maar eens kijken in de Showroom,

Pakveldstraat 21. Telefoon 2345.

UITWISSELING

ZANDVOORT-GLANERBRUG

JULI 1949

Maandag 4 juli vertrokken 20 leerlingen van de Hannie Schaftschool onder leiding van de heer van Ekeren, bijgestaan door één der onderwijzeressen, mej. Bolman en mevr. van Ekeren naar Glanerbrug voor een tegenbezoek van 5 dagen aan de heer Dalstra, hoofd der Dolphiaschool aldaar.

Het weer was schitterend. Door de zorgen van de heer van Ekeren hadden parcutulieren hun auto's beschikbaar gesteld om allen naar de plaats van bestemming te brengen. Het werd een heerlijke tocht, waarvoor wij van deze plaats nog eens onze hartelijke dank uitspreken aan de heren Kiefer, Molenaar, Muller, Riensema, Vreman. De reis werd onderbroken bij de Echo-put en de Julianatoren. Na een voorspoedige reis, waarbij de wagens steeds bij elkaar wisten te blijven, bereikten we om 2 uur Dolphia. Daar stonden de heer Dalstra, de kinderen met hun ouders ons op te wachten. Een hartelijke begroeting volgde, de gezichten waren bekend en na een geestig speechje van de heer Dalstra gingen allen huiswaarts. Om ca. 4 uur verzamelden allen zich bij de Dolphiaschool. Van daaruit brachten wij een bezoek aan een Saksische boerderij. De biggen hadden aller aandacht, hoewel de lucht sommigen afschrikte. De staande klok en de foto's van het stamboek-vee trokken eveneens veel belangstelling. Na kennismaking met de "schrikdraad" voor het vee keerden we huiswaarts.

Dinsdag stonden we met regen op. Maar het werd droog en op de fiets ging het naar de spinnerij en weverij van Rigtersbleek. De heer Dalstra, die in zijn school de jeugd voor de tocht reeds het een en ander had uitgelegd, verdient alle

lof, dat hij voor zoveel fietsen kon zorgen. Daardoor werden veel kosten bespaard. Wel waren allen niet even "voetig" met de fiets, en er liep wel eens een ketting van het tweewielige voertuig. Ook moest er wel eens een band opgepompt worden. Maar alle fietstochten zijn heel goed verlopen en ongelukjes zijn mede door het goede en voldoende toezicht niet voorgekomen.

Deze "fietsproeven" verdienen de aandacht van de Zandvoortse ouders. Zij leren de kinderen zich aan te passen en de noodzakelijkheid zien zij in van gehoorzaamheid aan de regels van het verkeer en van de leiders. Oeningen in de file van fietsers kunnen niet ongestraft blijven, want de eenheid wordt dan verbroken.

Rigtersbleek toonde ons de verwerking van de katoen tot draden en het weven van de draden tot lappen stof. Het was zeer interessant, maar onvoorbereid moet men er niet heengaan, want de herrie in de spin- en weefzalen maakt uitleg voor een groep vrijwel onmogelijk.

Daarom was het goed gezien van de heer Dalstra in school een korte samenvatting te geven. Ook zou het aan te bevelen zijn, indien elke leerling een kort uittreksel in handen kreeg, hetzij getypt in de fabriek of overgenomen op papier van het Zwarte bord.

Voor het verwerken, later na de reis, zouden zulke aantekeningen de ervaringen aanvullen en weer opfrissen. Dit ook, om het maken van eigen aantekeningen des avonds te vergemakkelijken.

De weverij van Nico ter Kuile was 's middags het doel der reis, maar die zouden we niet bereiken dan na een oponthoud, veroorzaakt door een flinke donderbui, vergezeld van een hevige plasregen.

In de weverij in het Schaftlokaal - wat zien

die schaftlokalen er keurig verzorgd uit in de bezochte fabrieken - werd door de heer Prins op bevattelijke wijze les gegeven met aanschouwingsmateriaal over de verschillende bewerkingen bij het weven.

Daarna ging het weer in 2 groepen, evenals bij Rigtersbleek door de weverijen. Het zou ons te ver voeren alles op papier te zetten, bovendien zou het te veel tijd vergen van de typiste, door wier welwillendheid dit verslag in viervoud is vermenigvuldigd.

We hebben niets dan lof voor de welwillendheid der directies van Rigtersbleek, Nico ter Kuile, Menko, die bovendien de leerlingen nog een verrassing bereidde in de vorm van een flesje cassis en gazeuse. Wie weet, worden niet enige leerlingen, vooral uit Dolphia, op die wijze ingeleid in de fabriek.

Woensdag werd de stofdrukkerij van Menko bezocht. Dit vonden wij het interessantste bedrijf: hier niet het lawaai der weverijen, hier waren het de verfkeuken en de teken- en graveer-afdeling, waar de jongens en meisjes niet uitgekeken raakten en waar iedereen welwillend op de vragen antwoordde.

Dit bedrijf heeft vermoedelijk de grootste aantrekkingskracht op de jeugd uitgeoefend.

Woensdagmiddag gingen enige pleegouders met hun pupillen naar Enschede, of de jeugd ging onder leiding van oudere broers of zusters de omtrek verkennen. Woensdagavond vond de sportontmoeting plaats. De Zandvoortse meisjes verloren de slagbalwedstrijd, ook de Zandvoortse jongens konden het tegen het kwieke elftal der Dolphiaschool niet houden, hoewel de spanning tot het einde er in

bleef. "Dremmel" was de gevaarlijke "man" der Zandvoorters. Fijn, zo'n sportavond of middag. Wat kan de jeugd zich dan uitleven. De leiding was in goede handen. Speciaal de heer Klinkert van de V.G.L.O. school te Glanerbrug had het niet gemakkelijk en verdient onze dank voor zijn correcte leiding.

Donderdag was het een slecht begin. De regen deed de prachtige tocht naar Denekamp en de Lutte in duigen vallen.

In school gaf de heer Dalstra een interessant overzicht van de stenen, die in de loop der tijden in de Twentse bodem waren gevonden, en daar nog gevonden worden, maar de blikken dwaalden na een half uur van grote aandacht steeds naar buiten, waar het bleef regenen. Om ca. half 11 gingen we toch maar op de fiets naar het Natuurhistorisch museum in Enschede, waar de leerlingen in stomme bewondering de prachtige diorama's en panorama's bekeken.

Vogels, stenen, vissen, te veel om te zien, vlinders, reptielen, voorhistorische beenderen en schedels. De heer Dalstra gaf een duidelijke beschrijving van de Zoutwinning te Boekeloo, aan de hand van een doorsnede, die op de wand in één der zalen was aangebracht. Zelfs volwassenen profiteerden mee.

Donderdagmiddag ging het op de fiets naar het vliegveld Twente, dat voor de kenners van Schiphol niet veel nieuws bood, een proefje van de mooie omstreken van Enschede kregen we wel, de Lonneker Molen, waarvan schetsjes gemaakt werden, was een mooi feest. Daar hebben we verstoppertje gespeeld.

Vrijdag de laatste dag, hebben we de Duitse grens bezocht, en hebben we op Duits gebied gestaan, zodat enkelen gingen spreken van een buitenlandse reis.

De tocht ging naar het veengebied op en over de grens. Dat was een fijne excursie.

Met opgestroopte broekspijpen gingen de heren Dalstra en Van Ekeren voorop, nadat we de

fietsen achtergelaten hadden. Allen moesten even op de grenspalen zitten en staan, en de turfgraver zuchtte, toen enigen, die hem het werk na wilden doen, zo onhandig deden.

Veenplanten genoten de belangstelling van velen: de vleesetende zonnedaauw, het wollegras.

We kwamen half één thuis, moe, maar voldaan.

En toen moesten de koffers gepakt worden, want 's middags om 4 uur zou de bus de Zandvoortse jeugd naar het station brengen.

Het was een wuiven, en handdrukken, toen allen instapten, ook velen uit Dolphia gingen mee. 1 Zandvoortse jongen kwam op het nippertje aanhollen met een zware koffer: de klok was achter en de ketting van de fiets was gebroken onderweg.

Het waren onvergetelijke dagen geweest. Dank, vriend Dalstra, voor alles, wat je ons hebt doen genieten, dank ook aan de ouders der Dolphiakinderen en aan mevrouw Dalstra.

Om 5 uur vertrok de Diesel uit Enschede, het was stralend weer geworden, er vielen zelfs tranen voor het vertrek, en na een voorspoedige reis bereikte de elektrische om 6.14 uur Zandvoort, waar velen ons afhaalden.

- 0 - 0 -

MIJN SCHOOLJAREN

Wanneer je hoort, dat je lagere school 50 jaren bestaat, dan word je even stil en denk je terug aan de jaren, welke je op deze school doorbracht. Onwillekeurig denk je aan de meesters en de juffen, die probeerden je zo goed mogelijk aan de "maatschappij" af te leveren.

Ik denk terug aan juffrouw Fray, juffrouw Schoppen.... zij hebben mij mede opgevoed, hoewel ik dit toen niet wilde beseffen.

Ik denk terug aan meester Volger (het hoofd van de school), aan meester Olree. Strengste meesters, die alles in het werk stelden om je in het leven vooruit te helpen.

Zij allen zijn er niet meer, doch de herinnering blijft over. Wanneer ik langs school D rijd (Hannie Schaftschool, zegt mij niets), dan flitsen deze leerkrachten door je hoofd en lach je om de dingen die je toen meemaakte.

Eén meester heeft wel diepe indruk op mij gemaakt en wel meester Olree. Een stoere Zeeuw. Een man die enorm kon vertellen en je de geschiedenis liet beleven om het nooit meer te vergeten.

Taal en rekenen gaf hij met duizend en één ezelsbruggetjes. Hij zal vol met allerlei kleine geintjes waarmede hij je te pakken nam.

Het volgende is mij altijd bij gebleven.

Om vier uur ging de bel en dan was het afgelopen voor deze schooldag.

Meester Olree ging voor de klas staan en zei dan met luide stem: "wie in februari geboren is, naar huis....", "wie in augustus geboren is, ook naar huis..." en zo noemde hij nog een paar maanden op. De rest moest nablijven en dan gaf hij nog even een praat van een som op: een vermenigvuldiging met een deling.

Hij had dan het grootste plezier, dat hij ons zo lekker te pakken had.

Een volgende maal nam hij weer andere maanden.

Maar.... ik had hem door! Zodra hij met dit spelletje begon, liep ik de klas uit bij de eerste de beste maand die hij noemde.

Op een gegeven moment bemerkte hij, dat ik nooit nableef en met alle maanden verdwenen was.

Toen riep hij: "degene, die in geen enkele maand geboren is, moet nablijven, de rest kan naar huis!"

Deze dag zat ik moederziel alleen in de klas.... met mijn som.

Vergeven heb ik hem dit nooit.

J. ATTEMA

(leerling 1932-1939)

1167

Volkomen onbegrijpelijk is het voor me, als ik me realiseer, dat het bijna v i j f t i g jaar is geleden, dat ik de eerste voetstappen zette in de gloednieuwe openbare School D. Het was meen ik in het begin van februari 1920, toen ik in de tweede klasse terecht kwam van mej. P. Hollenberg, de huidige mevrouw Bruinsma-Hollenberg. Groot was het verschil tussen de klassen in school C (de v.m. Karel Doormanschool) en D.

Natuurlijk moest er tussen de scholen gevochten worden, dat kon nu eenmaal niet anders. Bijvoorbeeld D tegen B (het huidige gemeenschapshuis) en dat was bepaald niet gemakkelijk, want de trambaan was een belangrijke scheiding. Vele malen moest ik direct na schooltijd mijn grootmoeder of een tante opzoeken om allerlei kledingstukken te laten naaien. Ik vergat, dat mijn moeder het onheil toch wel zag, maar goed, voorlopig was ik (even) uit de ellende. Haar straffen waren lang niet mals....

Ook werd er natuurlijk gestreden tegen de Maria-school (wij gaven het een andere naam) en soms zelfs tegen de Wilhelminaschool. School D won bepaald niet altijd!

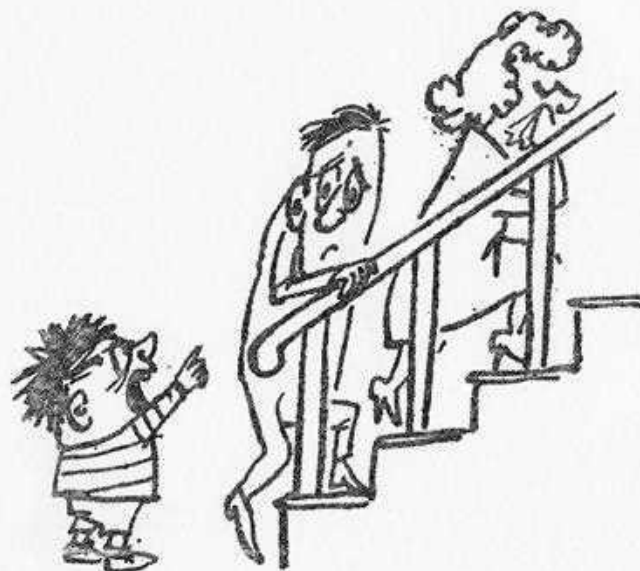
Ik heb er goede jaren meegemaakt, na juffrouw Hollenberg met mevrouw Tates en de heer Sterrenburg en tot slot met het schoolhoofd Volger. De laatste was geen gemakkelijke man, doch strikt eerlijk, die geen jongen of meisje voortrok. Goed was goed, fout was fout. Hij leerde ons op een buitengewone wijze uit het hoofd rekenen, deed dit met allerlei trucjes en foefjes en... kreeg zijn zin.

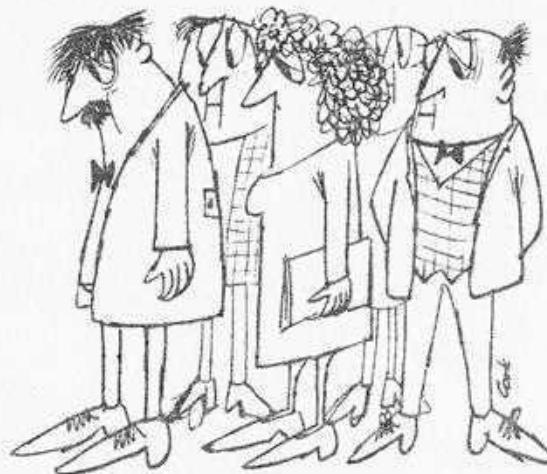
Sterk was hij in het vertellen van wonderbaarlijke gebeurtenissen, die hij altijd had meegemaakt. We geloofden hem niet altijd, maar genoten wel van zijn verhalen. Een beetje erbij fantaseren, dat mocht van ons.

Zijn straffen waren ook niet mis, daar weet mijn broer nog wel van mee te praten, die tezamen met Herman Haan een uur lang boven op het dak zat. U

begrijpt, dat er wel even iets gezwaaid heeft... Ik zou u nog met een paar mooie verhalen kunnen opscheppen, maar ik moet er rekening mee houden dat deze uitgaaf "netjes" moet blijven. En daarom stop ik, doch met de zekerheid, dat mijn zes schooljaren (er was nog de 7de klasse) op School D tot de prettigste hebben behoord. En daar ben ik de onderwijzers nog steeds zeer dankbaar voor.

J.G. BISENBERGER

ZIJN WIL, DOORZETTINGSVERMOGEN EN VERANTWOORDELIJKHEIDSGEVOEL BELANGRIJK BIJ VOORTGEZETTE STUDIE????

Men zou het opschrift ook anders kunnen stellen: Zijn verstand, geheugen en fantasie voldoende bij het aangaan van een voortgezette studie? Met het oog op de "schooltoets" in de zesde klas en de daaropvolgende studie, is het niet overbodig hier een korte beschouwing aan te wijden. Wij allen beseffen, dat het voor de ouders steeds moeilijker wordt een verantwoorde schoolkeuze te maken voor hun zoon of dochter, die de basisschool heeft beëindigd. Om een zo goed mogelijke keus te kunnen maken is het natuurlijk vereist, dat de ouders door de school uitvoerig worden ingelicht omtrent de studiemogelijkheden voor hun zoon of dochter. Eveneens is het belangrijk, dat er gedurende de voorgaande zes jaren geregelde contacten (tweede dinsdag van iedere maand!) zijn geweest tussen ouders en school. De persoonlijke contacten tussen gezin en school, tussen ouders en leerkrachten zullen vaker resulteren in een beter begrip vóór en het beter waarderen van elkaar. De ouders zullen langzamerhand gaan inzien, dat de school van thans een heel andere is, dan die welke zij zelf vroeger volgden.

De vele contacten tussen gezin en school zullen de ouders tot de conclusie doen komen, dat onderwijzen geen kwestie is van kennisoverdracht. Onderwijzen immers is een zaak van vormen en leren om te komen tot een harmonische ontwikkeling van de persoonlijkheid die elk kind is. Samenwerken met het gezin is voor de juiste vorming en ontwikkeling van het kind onmisbaar. Samenwerkende en samensprekende zullen school en gezin steeds meer overtuigd raken van het feit, dat "onderwijzen", d.w.z. harmonisch leren en vormen, een moeilijke en tevens zeer ingewikkelde zaak is, die de totale inzet vraagt van gezin en school samen. Elk kind is immers anders. Elk kind heeft andere vermogens, zoals verstand, geheugen, fantasie, enz., maar ook heeft elk kind een andere wil, een ander doorzettingsvermogen, een ander verantwoordelijkheidsgevoel, een ander aanpassingsvermogen. Tevens mogen wij zeggen, dat, indien de vermogens aanwezig zijn, deze niet steeds met de "kalenderleeftijd" meegroeien. Normaal is het dat een kind op elfjarige leeftijd die prestatie levert, welke van een kind op deze leeftijd verwacht mag worden. Doch... het komt ook voor dat een kind minder goed

bedeeld is wat vermogens betreft en prestaties levert, welke vergelijkbaar zijn met die van een leerling van tien jaar.

Ook zijn er leerlingen, die op elfjarige leeftijd weliswaar mindere prestaties leveren, doch waarvan we, na onderzoek moeten zeggen, dat de vermogens ruim voldoende in aanleg aanwezig zijn. Deze vermogens komen alleen in een langzamer tempo tot ontwikkeling. Evengoed als niet elke jongen op elfjarige leeftijd van gelijke lengte is, kunnen zij die in lengtegroei zijn achtergebleven, deze achterstand later weer inhalen. Bij het leren is het evenzo.

Als van een dergelijke vertraagde ontwikkeling der vermogens sprake is, dan zeggen we op een gegeven moment, dat deze leerling "onrijp" is geworden voor een bepaalde klas. "Onrijp" zijn wil dus geenszins zeggen dat men de vermogens niet bezit tot het leveren van een bepaalde prestatie. Het wil enkel zeggen, dat de in ontwikkeling zijnde vermogens in hun normale groei achterblijven (terwijl ze in aanleg wel op een hoger niveau aanwezig zijn) en 't kind de verwachte prestaties nog niet kan leveren.

Het is weer zaak voor de school de ouders hieromtrent uitvoerig in te lichten en uitleg te geven van hetgeen "onrijpheid" voor een bepaalde leerling betekent. Wil men de ouders hiervan overtuigen, of wil men hen dit doen inzien, dan is weer veel contact in alle schooljaren, noodzakelijk. Concluderend mogen we zeggen, dat de school alles zal moeten doen om de ouders zo goed mogelijk in te lichten en voor te lichten. De ouders zullen dan zeker langzamerhand voor deze nieuwe zienswijze gewonnen worden.

Voor verdere studie is naast verstand, geheugen en fantasie, van groot belang dat ook verantwoordelijkheidsgevoel, wil en doorzettingsvermogen tot op het goede niveau tot ontwikkeling zijn gekomen. Last not least spreekt dan ook nog de milieu-situatie een behoorlijk woordje mee.

We constateren vaker, dat leerlingen bij voortgezette studie met grote moeilijkheden te kampen

krijgen, niet omdat de verstandelijke vermogens ontbreken, doch omdat men de wil niet kan opbrengen, omdat het doorzettingsvermogen ontbreekt, ofwel, omdat het milieu in gebreke blijft die situatie en dat klimaat te scheppen, die vereist zijn bij deze verdere studie. Hoogconjunctuur, televisie en alle andere audio-visuele media kunnen vaker eveneens als remmende factoren worden beschouwd voor een juist "studieklimaat".

Het "slagen" voor een bepaald schooltype is dan ook geen eindpunt, doch slechts het begin om een nieuwe start mogelijk te maken.

Bij het vervolgonderwijs echter zal men, anders dan op de basisschool, te maken krijgen met een geselecteerde groep, van wie verwacht wordt, dat ze allen de prestatie kunnen leveren om dit gekozen schooltype met vrucht te volgen.

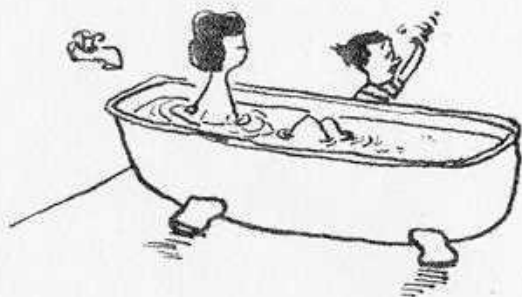
Doch... hoe vaak komt het anders uit. Hoeveel mislukkingen moet men constateren en hoeveel van deze mislukkingen worden dan door de ouders op de school afgeschoven, terwijl in feite de oorzaak van de mislukking is gelegen in een te zwak doorzettingsvermogen, een te zwakke wil of een verkeerde milieusituatie, welke allemaal remmend werken op de studiezijn van zoon of dochter. Het is dan ook geenszins voldoende als men het vermogen bezit om te rekenen en de taal in al haar facetten te leren, of als men op aardrijkskundig en geschiedkundig terrein die prestaties kan leveren, die in school gevraagd worden. Het gaat om de totaal ontwikkelde mens, de mens als een "harmonisch ontwikkelde persoonlijkheid", met een juist ontwikkeld verantwoordelijkheidsgevoel en een daaraan aangepaste wil en doorzettingsvermogen. Een begrijpend gezin dient naast dit kind te staan om het te begeleiden, om het te leren verantwoorde-lijkheid te dragen en te stimuleren die wil en dat doorzettingsvermogen op te brengen, die noodzakelijk zijn voor het welslagen van de studie.

Op deze manier zal het, mede door de diverse contacten tussen school en ouders ook steeds minder voorkomen, dat men een ondoordachte schoolkeuze maakt, b.v. omdat de zoon het nu eenmaal zo wil, of omdat vader en moeder vinden, dat het gekozen schooltype

het best past bij hun status. Ook zal dan voorkomen worden, dat de verdere studie al spoedig tot mislukken gedoemd is met alle nare gevolgen van dien.

Bij een gezamenlijke objectieve benadering van "de zaak" die wij schoolkeuze noemen, zullen leerling, ouders en school hiervan de vruchten plukken. Bij deze objectieve benadering zal immers blijken, dat verstand, geheugen en fantasie onvoldoende zijn voor het welslagen bij de studie; wil en doorzettingsvermogen, alsmede een juist verantwoordelijkheidsgevoel zullen minstens even belangrijke vermogens blijken te zijn. Ook zal blijken, dat het "begrijpende" gezin, waar men een juist studieklimaat weet te scheppen, een waardevolle bijdrage kan leveren aan het welslagen van de studie van hun eigen zoon of dochter.

"hoofdmeester"

R E S U L T A T E N

VAN ONS TAALONDERWIJS

- Het vocht dringt door de vloer van de slaapkamer van mijn oude moeder, die helemaal beschimmeld en verrot is.
- Ik zit al twee jaar op een kacheltje te koken, dat is geen doen meer.
- Ik heb reumatiek van een kind van vier jaar, dat komt allemaal door de vocht.
- Ondergetekende gebruikte voor kort gas en petroleum, maar heeft nu bovendien zijn schoonmoeder in huis.
- Ik ben niet iemand die zo maar gas laat vliegen...
- Mijn vrouw moet hete zitbaden nemen. Als de kachel brandde, kon zij het daar op doen.
- Mijn vrouw ligt op de Kynologische afdeling van het W.G.
- Ik heb een lekkaasje op zolder en dat is naar beneden gekomen.

WEET JE NOG WEL . . . OUDJE (jaren 1932-1939)

- dat, er voor schooltijd altijd werd gevoetbald op het Zwarte Veldje
- dat, de Abe Lenstra van school D toen SIEBE KEUNING heette
- dat, Krukkie in de Haltestraat de toverballen en gelukstoffee's leverde, voor stiekeme "snoup" onder schooltijd
- dat, er wat zwaaide, wanneer je betraapt werd
- dat, Jan Keur (thans wonende aan de Zandvoortse-
laan) het woord dubbeltje niet kon schrij-
ven
- dat, Jan Termes geweldig goed was in geschiedenis,
doch geen geschiedschrijver is geworden,
maar..... strandexploitant
- dat, meester Olree de aanwijsstok in stukken
sloeg bij zijn voordracht over de Hoekse-
en Kabeljauwse twisten
- dat, Bert Paap (ambtenaar gas- en water) met
kastiebal, de bal over de trambaan kon
slaan
- dat, meester Pagee, in de gymzaal vaak "ape-
kooien" gaf en daarop octrooi heeft aan-
gevraagd

- dat, het schoolreisje in klas 7 bij meester Volger
bestond uit een wandeling langs het vissers-
pad naar Kraantje Lek en eindigde met een
glas ranja met een... rietje
 - dat, je met grote uitzondering op de fiets naar
school mocht komen
 - dat, Peter de Roode (Jac. Catsstraat) vond, dat
de hond blafte en de kip "tokte" en niet ka-
kelde
 - dat, in knikkertijd het gooien met één knikker
een "uppie" heette
 - dat, Gies Sterrenburg zijn vader een "rot" meester
vond omdat hij niets mocht
 - dat, meester Siderius het vak verstond om sommen
op - nul - te laten uitkomen
 - dat, we in klasse 7 telefoonles kregen
 - dat, we stukjes zink in de inktpot gooiden omdat
dat zo lekker begon te bruisen en dat meester
Volger je dan de klas uitstuurde
 - dat, de werkplaats van Slegers een grote aantrekkings-
kracht had en de Herenstraat vaak bezaaid lag
met houtkrullen
- m a a r . . . ! ! !
- dat, wij toen ook kankerden doch nu met genoeg
terugzien op onze schooljaren doorgebracht
op School D.

(een oud-leerling)

HOTEL "KEUR"

Zeestraat.

Wist je, dat je daar heerlijk kunt eten?

Je vader kan er biljarten, ze schenken een goed pilsje.

Natuurlijk kun je er ook slapen, 't is een hotel!

CHEZ - KEUR in de Haltestraat.

Een trefpunt van vele oud-leerlingen. 't Is er ook zo gezellig.

Hans en Micky hebben bij ons op school gezeten.

Aardige jongens, leuke zaak!

Adje heeft eigenlijk geen reclame nodig.

BOEDHA - BAR

Haltestraat.

Je mag er pas in als je 18 bent.

Misschien gaat je grote broer of zus er wel eens naar toe.

De eigenaar is een oud-leerling van de Hannie Schaftschool, dus altijd goed.

HAD IK HET *B A L L E D U X* uit de Haltestraat maar laten doen!

Al dat "gedoe het zelf"....

Onze school is ook door hem "gevloerd".

Nou, dan weet je het wel!

KIJK EENS WAT IK GEMAAKT HEB...

"Mama, kijk eens wat ik gemaakt heb...!!" En een kleuter laat trots een tekening zien: enige onbeholpen lijnen op een stukje papier. En dan kan zich een klein drama afspelen: Mama kijkt wel, maar met één oog en zegt, terwijl ze de keuken ingaat: "Mooi hoor"...

Het is mogelijk, dat het kind dan gaat zeuren: "je moet goed kijken...". Het kan ook zijn dat het niets meer zegt en wegrent, naar iets anders, want er is zoveel te doen in die grote wereld. Dan lijkt de zaak opgelost: het kind tekent, moeder heeft weinig tijd en het kind accepteert dat voor op z'n eigen manier. Blijft echter: moeder had weinig aandacht en in het gunstigste geval concludeert het kind dat het dan wel ook niet de moeite waard zal zijn.

Een ander geval: iets oudere kinderen, zes jaar, hebben winkeltje gespeeld en toen heeft Marietje iets heel gek gezegd.

"Zo'n wijsneus, om je dood te lachen, we hebben gewoon gegild..." En Marietje hoort hoe haar goed bedoelde poging om "echt" te spelen wordt doorverteld als een grap aan iedereen die belangstelling heeft voor het onderwerp "onze kinderen". Marietje kan nu of zich gewoon generen of vinden, dat ze erg geestig is, want de grote mensen moeten erg om haar lachen.

Deze voorbeelden kan iedereen aanvullen, want kinderen zijn nu eenmaal expressief en gebruiken alle middelen, die ze tot hun beschikking hebben om aan hun omgeving kenbaar te maken wat hen bezig houdt.

Ze tekenen, ze boetseren, ze vertellen, ze spelen toneel, ze zingen en ze dansen. Allemaal wat onbeholpen, toegegeven, maar ook allemaal heel eerlijk en niet, tenminste aanvankelijk niet, met de bedoeling anderen te imponeren door hun kunnen.

Als ze dit alles niet doen, maken we ons zorgen;

dan is het een eigenaardig kind. Maar in alle andere gevallen kan het lang duren voor we zeggen: "Die... die vertelt nooit iets". En voor heel veel ouders komt onherroepelijk het moment, dat we zeggen moeten: "Die... die is zo gesloten".

Moeten we dat zonder meer accepteren als een leeftijdsverschijnsel? Of is het ook mogelijk dat aandacht voor een tekening belangrijker zou kunnen zijn dan het werk in de keuken? Of dat het gekke gezegde van Marietje nooit gebruikt had mogen worden als gespreksstof voor volwassenen?

Is het ook mogelijk, dat we in huis te weinig aandacht hadden voor de expressie van het kind, zodat we ons recht op hun expressie, de openbaring van wat er in hun leeft, verspeeld hebben?

Het lijkt niet nodig om er een drama van te maken en toch te moeten zeggen, dat we ons echt wel eens mogen bezinnen op die belangstelling voor de uitingen van het opgroeiende kind. Dit des te meer, omdat de school meer en meer die aandacht wél gaat schenken en gebruik gaat maken van de expressie mogelijkheden van een kind bij het onderwijs.

We zullen "bij" moeten blijven, willen we niet het gevaar lopen, dat wel de onderwijzer of de onderwijzeres, behalve de "alleswetende" ook nog de "allesbegrijpende" wordt, de man of de vrouw, die tijd voor het kind heeft en snapt wat het bedoelt, maar de ouders steeds meer vreemden voor het kind worden.

Dat zou bovendien het accent van de opvoeding teveel naar buiten verleggen.

Dat is één punt. Een ander is dit: als het kind een groot verschil gaat ontdekken tussen thuis en school, dan zal dat verschil de totale opvoeding beslist ongunstig beïnvloeden. Dit is zonder meer duidelijk.

En tenslotte: de school zal in haar activiteiten gehinderd worden als er geen eenheid is. Het onderwijs, dat op school gegeven wordt op een bepaalde manier, moet thuis voortgezet kunnen worden. Minstens zal de sfeer in bepaalde opzichten dezelfde moeten zijn.

Om ouders op de hoogte te brengen van de vernieuwde inzichten bij het onderwijs en om onderwijzers de kans te geven voeling te blijven houden met "thuis", is wel degelijk enige voorlichting nodig. School en gezin veranderen. Ze moeten elkaar daarom in de gaten houden.....

"Meester"

RAADSEL:

Haal er twee plaatsnamen uit:

MMMMMMMMMMMM

SSSSSSSSSSSSSS

Oplossing:

Elmen Essen

VADER EN ZIJN TWEEDEHANDS FORMULE ÉÉN

Vader, moeder, Piet en Marjon Jansen, die gingen een dagje uit naar de Veluwe met een volkswagen. Zij woonden in Amsterdam.

Ongeveer halverwege reed Pa in een sloot!

Ja, wat nu gedaan?

Pa belde een garage op en vroeg of ze wilden komen om de auto eruit te halen. Nee, dat ging niet en toen vroeg Pa of men daar misschien werk voor hem had, want hij was drie dagen geleden ontslagen. Ja, dat hadden ze wel, maar wat voor soort werk, wisten ze nog niet.

We gingen met zijn allen per taxi naar de garage.

Toen wij in de garage kwamen, moest Pa bij de directeur komen. Een kwartier later zei Pa dat hij coureur kon worden en morgen al kon beginnen.

Dus gingen we nu per bus naar huis.

De volgende morgen ging Pa al vroeg weg om op tijd te komen.

En jawel hoor, daar stond de formule I en Pa moest een paar oefenrondjes rijden rond het circuit, dat daar vlak in de buurt lag. Pa maakte de ene blunder na de andere. En toen Pa klaar was, hoorde hij dat hij met de Grand Prix mee mocht rijden in Zandvoort, maar dan moest het wel wat beter gaan.

De volgende dag reed hij wel wat beter en de daarop volgende dag ook. Maar toen moest hij naar Zandvoort om te trainen.

Met de trainingstijd bleek hij de slechtste.

Toen was de grote dag aangebroken en Moeder, Piet en Marjon kwamen om Pa aan te moedigen.

Om één uur begon de race. Het was een boeiende race en in de eerste ronde vielen al zes auto's uit; de tweede ronde vier; de derde ronde vijf; de vierde ronde twee en de vijfde ronde één.

Zo stond Pa alleen aan de kop, maar toen om drie uur 's nachts iedereen, behalve Moeder, Piet en Marion weg waren, finishte Pa.

Dat was de eerste en laatste keer, dat Pa won.

Maarten Keislair,
Kostverlorenstraat 99, Zandvoort.

- o - o -

OPSTEL 1970

"GOED TOEVEN"

Op 15 dec. 1920 ging School D, Herenstraat 11 van start. Thans in Zandvoort beter bekend als "Hannie Schaftschool".

Het was voor die tijd een zeer modern, fraai en ruim gebouw, een ware aanwinst voor onze woonplaats.

De allereerste staf van personeel zag er als volgt uit:

Hoofd: de heer H. de Jong

Onderwijzeressen: de dames D. Fray en
P. Hollenberg

Onderwijzers: de heren A. Hofstra en
G. Sterrenburg.

Enige maanden later werd aan deze staf nog toegevoegd de heer O. Siderius, en op 1 september werd aan de school een zevende leerjaar verbonden.

Grappig te vermelden, dat die eerste vervolklas bestond uit 8 leerlingen; 4 meisjes en 4 jongens. Een aantal waarvan een leerkracht in deze tijd nog slechts dromen kan.

Uit die eerste levensjaren van "School D" valt niets bijzonders te achterhalen.

Problemen waren er blijkbaar niet, alles ging van een leien dakje.

Maar de mensen, die over die lang vervlogen tijd nog kunnen meespreken, zijn unaniem van mening, dat er een bijzonder prettige geest heerste op "School D".

Nu is het vijftig jaar later.

School D is omgedoopt in "Hannie Schaftschool". De meester van nu draagt niet meer het aureool van de meester van toen.

De ouders van nu willen en hebben veel meer inspraak in schoolzaken, dan de ouders van toen.

De lieverdjes van nu zijn lang niet meer zo beleefd, zo volgzzaam, zo vol ontzag, als de lieverdjes van toen.

Hoe kan het ook anders? Er is veel veranderd

en grote en kleine mensen zijn veel dichter bij elkaar gekomen dan voor vijftig jaar. Maar één ding is hetzelfde gebleven. De geest op de "Hannie Schaftschool" van nu is nog even prettig als de geest op "School D" van toen.
Het is er nog altijd "goed toeven".

EEN "OUD-LEERKRACHT"

WEET JE HET NOG?

Toen ik in 1957 in Zandvoort benoemd werd, kwam ik niet als enige "nieuwe" bij het onderwijzerscorps. Mevrouw Walhout werd ongeveer op dezelfde tijd aangesteld als onderwijzeres aan de Hannie Schaftschool. Onze collega's werden: dhr. van Ekeren (Hoofd) de heer Siderius, de heer Bruinsma, mej. Bolman, mej. Engels en mej. Bakker, onderwijzers en onderwijzeressen.

Door de bijzondere muziek-kwaliteiten van mevrouw Walhout was het mogelijk om met de kinderen een "Operette" op te voeren.

"Goudhaartje en de troubadour". Wat hebben we gerepeteerd, maar 4 maart 1958 hadden we de "Première" in Monopole.

Twee avonden uitverkochte zalen! Wat hebben de kinderen gezongen, gedanst en geacteerd. Mevrouw Walhout begeleidde op een meesterlijke wijze. Het werd een geweldig succes voor de school.

Het jaar daarop weer een operette.

"Prinses Rozelfijn". Wij hadden een heel echte balletjuf, die de dansjes instudeerde, zoals de "Barcarolle uit Hoffmann's Vertellingen". En natuurlijk was de muzikale leiding in handen van mevrouw Walhout.

Jac. Bonset, de muziekrecensent, was vol lof over haar prachtige begeleiding. De laatste operette was "Het laatste sprookje". Zeventig kinderen werkten er aan mee. Maar het werd weer een groot succes. Monopole was twee avonden tot de laatste plaats bezet. Ik bekijk de foto's nog wel eens en denk dan met plezier terug aan die geweldig fijne avonden.

Mevrouw Walhout is voor vele leerlingen een begrip geworden. Door haar opgewekt karakter, haar bijzondere muzikale kwaliteiten en de prettige manier van lesgeven heeft zij heel wat fijne herinneringen bij oud-leerlingen achtergelaten.

Jammer genoeg is haar gezondheid nog steeds niet in orde. Zij wordt verpleegd in Haarlem, "Zuiderhout", Dr. Dreeslaan. Heb je bij mevrouw Walhout in de klas gezeten, stuur haar een briefje, of nog beter: zoek haar eens op! Bezoekuren: 's middags van 3 tot 4 uur, 's avonds van 7 tot 8 uur.

G. LOOGMAN

DANK AAN ALLE ADVERTEERDERS,
zij hebben meegeholpen het
feest voor de kinderen te
doen slagen!!!

NUTSSPAARBANK WEST NEDERLAND

HOOFDKANTOOR: Jansstraat 19, Haarlem
telefoon: 319270

VOOR
MODERN GELDVERKEER EN ALLE
BANK-, EFFECTEN- EN
ASSURANTIEZAKEN

BIJKANTOOR ZANDVOORT: Grote Krocht 38
telefoon 3039

Geopend: maandag t/m vrijdag van 9 tot 1, en van
2 tot 5 uur
bovendien vrijdagsavonds tot 7 uur.

STANDPLAATS RIJDEND BIJKANTOOR:

Flemingstraat: dinsdag en vrijdag van 9-10 uur
Huis in de Duinen: donderdag van 3 - 4.15 uur
Nieuw Unicum: donderdag van 4.30 - 5.30 uur

- o - o -

Onze school spaart bij de Nuts Spaarbank.
Je weet wel, die mooie bank op de hoek van
de Grote Krocht en de Hogeweg.
Iedere week wat, dat loopt lekker op hoor!
Als ik 16 ben kan ik een brommer kopen, tenminste....
als ik doorspaar!

VOOR EEN
"HIPPE" KOP
GA JE NAAR

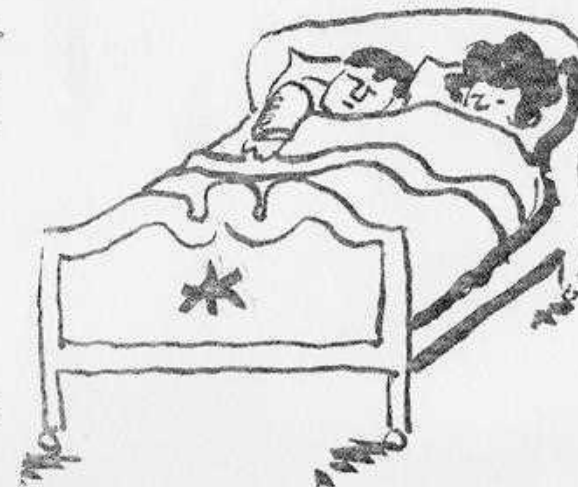
WIM KOK

Als je vader kaal
is geworden,
WIM KOK heeft
mooie haarstukjes

Ook voor verjaardagskadootjes voor de
juffen en meester, moet je eens gaan
kijken.

WEES WAKKER ALS HET OM SLAPEN GAAT!!!

Meester slaapt op
een bed van KEMPER.
Hij ziet er iedere
morgen uitgeslapen
uit!

A. KEMPER
HALTESTRAAT 21
TEL. 2119

UIT DE SCHOOL GEKLAPT

OPSTEL VAN ANJA RIJBROEK, leerlinge van de tweede klas, geschreven in 1953.

DE STORM (1953)

In de nacht van zaterdag op zondag heeft er een vreselijke storm gewoed. Het was een grote ramp voor Nederland. Op heel veel plaatsen is wat gebeurd. En daar ga ik nu over vertellen.

Over Zeeland en Zuid-Holland.

In Zeeland zijn de dijken doorgebroken en bijna al die eilanden zijn oeverstroomd. De mensen, die daar woonden gingen op de daken of op de bovenste etage en ook zijn er veel mensen verdronken. Weet je hoe dat kwam? Als ze op de bovenste etage zaten, storte het beneden in.

Nu ga ik vertellen van Zandvoort.

Er was hier een schade hoor. De rotonde, die ken je zeker wel, met die trappen er naast. Op die trappen lagen van die mooie glimmende stenen, die waren haast allemaal weg. En van binnen zag het er uit. Want de deuren waren kapot gewaaid. De boulevard, nou, die was ook kapot hoor. Het was een vreselijk gezicht.

Maar nu schei ik er mee uit. Want ik weet niets meer.

(spelling ongewijzigd)

DAG JONGENS EN MEISJES,

hoe gaat het met jullie?

Ik ben de Leguaan in de ba in de gang bij de schildpadden.

Nou schrijf ik deze brief omdat ik in de krant wil staan.

Kijk, ik wil ook wat vragen, of jullie niet steeds tegen het ruitje aan willen tikken, ik schrik me iedere keer een ongeluk en het is al erg genoeg, dat ik gevangen ben, ook al zorgt de hoofdmeester nog zo goed voor me.

Ik kan niet erg goed schrijven hoor, dat leerde ik niet in de dierenwinkel, dus stop ik er maar mee.

Kom je nog eens naar me kijken?

Daaaaaaaag.

SLAATJE

Peter Paes - klas 5

Een jongetje zit op een stoep, een meneer belt aan: "Is je moeder thuis?"
"Ja zeker, meneer". Niemand doet open.
De meneer: "Ik dacht, dat je moeder thuis was!" -
"Jawel meneer, maar ik woon hier niet!"

DE HANNIE SCHAFTSCHOOL

die nu 50 jaar bestaat.
Die nog wel 25 jaar meegaat
en die je na 6 jaar verlaat
Behalve als je doebieren gaat.

En als je in de klas eens praat
dat weet je hoe het gaat.
Dan krijgt Jantje
zowaar een standje.

En op gymnastiek
is 't magnefiek.
Meestal is 't basketbal
dat is 't leukst van al.

Alle kinderen, die van school af zijn gegaan,
zeggen:

"Hannie Schaftschool boven aan".

HENNY VAN KNOTSEBURG

- 0 -

ONZE SCHOOL BESTAAT 50 JAAR

hiep hiep hiep! hoeraaa! wat fijn dat onze
school 50 jaar bestaat. wat zijn er veel
kinderen die verkleed zijn. er zijn koubays
en haksen en zwiebertje was ook aanwezig enz.
enz. iniedergeval was het heel héél leuk
hoor. er waaren ook spelletjes bevoorbeeld
zak lopen en tonnetje prik en keek happen
enz.

ik heb nu wel een verhaaltje gesreeven maar
dat was van fiederjaar maar toen bestont
hij 49 jaar ik weet dus tot het zo is gegaan.
einde.

EDZARD - klas 2

OVER DE HANNIESCHAFTSCHOOL

Ik vind het fijn dat de hannieschaftschool
al vijftig jaar bestaat deze school bestond
al voor de oorlog. het is fijn school hoor.

gimlastyk doe ik graag.

ik heb ook een vriendje die heet wim.

leven de hannieschaftschool.

op 28 en 29 januariere viere wij 50 jarig
bestaan van de hannieschaftschool.

hoerá, hoerá, hoerá,
hoerá Hannieschaftschool.

KEES - klas 2

DE SCHOOL BESTAAT NU 50 JAAR

en dan gaan we een heel groot feest viere.
er zijn hier leuke kinderen ja ik kan goed
met de juffrouws en de meester om gaan.

ik vin het hier heel leuk op de school.

er zijn een heelehoop kindere verkleet
ja ik ga me niet verklede want ik heb
geen kliren.

ik ga in mijn trui en in mijn langebroek
en ik doe me laarse aan en nu is het
verhaal uit.

MARCEL de B. - klas 2

ALS IK EEN JUFFROUW WAS.

Als ik een juffrouw was en de kindere
waaren verveelend. zaten ik ze meteen
in de hoek, of in de gang. en als we
schrijven en doet er één verveelend dan
zet ik hem of zij met taffel en stoel
in de gang en moet hij of zij daar
schrijven.

Maar je weet zeker wel dat de school
ook wel jaarig kan zijn en dat is met
onze school ook. en hij bestaat 50 jaar.
dan komt er een feest dat is leuk he,
maar aan alles een eind. dus aan dit
verhaaltje ook.

INGE - klas 2

HOE IK HET OP HET OGENBLIK OP SCHOOL VINT.

ik vint het heel leuk. en erg fijn.
soms vintik wel een heel klein beetje
moeilijk. maar niet hoor.

ik denk dat het feest van het vijfzig
jaar bestaan een heel erg leuk zal
worden.

dan kom ik misschien verkleed. ik denk
dat het leuk zal worden.

maar dat feest van vijf jaar besaan gebeurd
2 dagen de 28 en 29 januari maar nu is
de pret van het verhaasje ook uit.

dáááááá,

OLAF - klas 2

IK VIND DE HANNIE SCHAFTSCHOOL
EEN HELE LEUKE SCHOOL. MIJN
BUURMAN IS LEKKER DIK EN ROND
EN HEEFT EEN HELE GROTE MOND.
28 JANUARI BESTAAT DE SCHOOL
VIJFTIG JAAR DAN STAAN WIJ
ALLEN HEEL GAUW KLAAR.

HANNIE SCHAFTSCHOOL 50 jaar.

Tjonge, jonge wat een bestaan,
50 jaar lang, 't is bijna ongelofelijk.

De kinderen die nu op school zitten,
weten niets van 50 jaar geleden.

Maar dat kunnen ze wel aan hun oma vragen.

Dit versje is geschreven door:

IRENE WERTHEIM

Hannie Schaftschool

L'école il y cinquante ans.

Cinquante ans passe l'école n'était
pas une chose bien important. Les
élèves venaient à l'école avec des
sabots et des guenilles entortillées
autour de leurs corps.

Pour payer le maître les élèves devaient
apporter une bûche pour le feu.

Il n'y avait presque pas de bancs. Le
pluspart des élèves étaient assis sur
le sol ou sur un tabouret. Ceux qui
n'écoutaient pas, recevaient une raclée.
Les élèves n'apprenaient pas beaucoup de
choses. L'essentiel s'était de savoir
écrire et lire. "Enfin" Heureusement
que l'école n'est pas restée comme
avant.

Gastleerling JEAN WILKENS, FRANCE

Als er een juf jarig is.....
trakteert zij de andere juffen en de meester op

HAZELNOTTAART

een SPECIALITEIT van

BANKETBAKKER H. SCHOT

Grote Krocht 20b.

't Moet hartstikke lekker
zijn !!!

WAT
WAREN
DE
SCHOOL-
REISJES
FIJN.....

als ze verzorgd werden door:

REISBUREAU KERKMAN (H. Oonk)

Mooie bussen hoor en hartstikke leuke chauffeurs!

Zeg het met Bloemen

WE ZETTEN DE BLOEMTJES
BUITEN, WE HEBBEN FEEST!!

'ERICA'

Grote Krocht 24

neemt graag uw bestel-
lingen op!

SPECIALIST IN
BRUIDSBOEKETTEN

OUD-LEERLINGEN met
trouwplannen, ga
eens kijken bij

A R C H O S

Zandvoort (Passage)
en Hoemstede.

Daar vind je iets
origineels!
Echt fijne spullen.

GA MAAR EENS RUSTIG RONDKIJKEN,
HARTSTIKKE LEUK!

HANNIE SCHAFTSCHOOL is heel fijn

om er op te zijn.

Mijn grootvader heel vroeger was op
school schoolmeester.

Maar nu is hij dood.

Dat is jammer,

maar ja, dat gebeurt bij iedereen.

ALMA JOHANNA POOTS - klas 3

- o -

Op school vind ik 't fijn.

Het wordt feest.

De school bestaat 50 jaar.

Zielig voor de meesters
die nu dood zijn.

ANITA HALDERMAN - klas 3

- o -

Ik heet YVONNE VEERMAN (klas 3)

Ik vind het prettig om naar school te
gaan. De juffrouw maakt soms grapjes.
Dat vind ik leuk.

Als de juf boos moet worden, vind ik
dat naar! De hoofdonderwijzer is ook
zo'n grappenmaker!

Rekenen vind ik het fijnst.

Natuur het vervelende!

Maar ja!

Je moet er tegen kunnen.

- o -

Mijn vader vond het erg fijn

om hier op school te zijn.

Hij kon niet best rekenen,

maar wel erg goed tekenen.

Tekenen wou hij altijd,

maar dat kon nu eenmaal niet in die vroegere tijd.

Toen waren de meesters en juffrouws erg streng.

En kreeg hij of zij stokslag, beng!

Maar nu bestaat de school vijftig jaar

en is het niet meer zo erg naar.

MIRIAM RINKEL - klas 3

WAT IS HET FIJN

OM OP DE HANNIE SCHAFTSCHOOL TE ZIJN!

RENE v.d. KLAUW - klas 3

Mijn vader heeft op de Hannie Schaftschool
gezeten. En die kon vroeger altijd mooi
schrijven. Dat had mijn vader een keer
gezegd. Want mijn vader heeft nog schriften
thuis. Die mochten wij een keer zien.

ADRIE DE MUINCK - klas 3

Mijn moeder heeft ook op deze school gezeten.
Ik zit er ook op. Het is wel fijn hoor.
Hij is vijftig jaar bestaan. En dan gaan
we feest vieren. We gaan ons ook verkleden.

COBI v.d. MIJDE - klas 3

Ik vind het prettig op school, want je mag
van alles doen. Maar je mag niet schreeuwen
door de klas.

De meeste jongens plagen de meisjes en
dat vinden wij niet leuk.

CHRISTINA TIMMERS - klas 3

VIJFTIG JAAR HANNIE SCHAFTSCHOOL

Ik ben FRIEDERIKE HOUYBERG

ik ben in de derde klas.

Ik vind het een heel fijne school.

Als je jarig bent, moet je de klassen rond.

Als je in de zesde klas komt, bij het
hoofd van de school, gaat de meester een
show voor je spelen.

Nou hoor, de Hannie Schaftschool is de
fijnste school van heel Zandvoort.

DERDE KLAS

De Hannie Schaftschool is zo fijn

is zo leuk om daarop te zijn.

Is zo gezellig om naar school te gaan.

Dus de Hannie Schaftschool blijft bovenaan,
met het vijftig jaar bestaan.

COKKIE FRANKEN - klas 3

Henk en Dirk zijn telegraafkabels aan
het repareren. Henk: "Zeg Dirk, ik kom
draad tekort tussen deze twee palen".
Dirk: "Neem wat prikkeldraad!"
Henk: "Ja maar dan scheuren de tele-
grammen!"

Welke school bestaat 50 jaar?
Dat is de Hannie Schaftschool.
Dat is heel leuk.
Want dan gaan we feestvieren!
En dan krijgen we snoep en drinken.
En dan mogen we verkleed op school komen.

JAN PIET PAAP - Klas 3

Hannie Schaftschool, o zo fijn.
Liever werken dan thuis te zijn.
Meester Loogman is hoofd van de school.
Meester, u mag de juf van de derde klas
niet aan het schrikken maken.

JAN KNOTTER - Klas 3

Mijn moeder was vroeger op de Hannie Schaftschool.
Ze vond het erg leuk. De school was vroeger
niet hetzelfde als nu.
Nu is de school veel mooier. En ik heb van de
juf gehoord dat de school vroeger veel strenger
was en dat de sommen vroeger veel moeilijker
waren.

WIM DE OUDE - klas 3

Ik vind het heel fijn op de Hannie Schaftschool.
Mijn broertjes zitten ook op deze school.
Ik zit in de derde klas.
En Robbie zit in de zesde.
En Martin zit in de vijfde.
Ik vind het heel fijn op deze school.

INGRID SPAANS - Klas 3

In de derde klas vind ik het fijn. Je
leert er een heleboel.
Weet je wat ik fijn vind? Aardrijkskunde
en taal, rekenen ook wel, schrijven, le-
zen, verkeer en nog veel meer vind ik
leuk.

Er komt vijftig jaar bestaan van de
school.

Dat zal een feest zijn. Ik kom ook
gekleed. Dat is leuk.

Nou, ik vind de Hannie Schaftschool wat
leuk!

De groeten van ROEL DUYNÉ - klas 3

- o - o -

ER KWAM EEN GERAANTE BIJ DE DOKTER

TOEN ZEI DE DOKTER:

"U BENT WEL WAT LAAT, HÈ!"

PAUL DIKKER

Jonge jonge kijk is aan.
Ze hebben allemaal gekke kleren aan.

Kijk die Jaap eens kijk die Jan
Ha die lijkt wel een koekepan.

Toch zie ik ook andere dingen.
daar staan ze te swingen.

Ja het is vandaag een grote dag.
Kom eens kijken als je mag.

Maar laten we maar hopen
Dat de dag goed zal verlopen.

RONNIE BOL - klas 4

Donderdag is het feest.
 Dat vind ik fijn.
 Dan mogen we ons verkleden.
 Dat is leuk.
 Ik weet niet hoe ik ga.
 Want wij hebben niet zoveel kleren.
 Mijn moeder heeft niet zoveel tijd om
 kleren te maken.
 Ik zoek nog wel in de kast.
 Want ik vind het fijn om verkleed te gaan.

HELLEN FRANSSEN - klas 4

We hebben een kat, die heeft pijn in zijn gat,
 we hebben een hond die draait in 't rond, we
 hebben een muis en die heeft geen huis, we
 hebben een konijn, die heeft alsmaar pijn!!!!

TRUUS - klas 4

Marjan en ik willen graag bij elkaar zitten
 maar dat mag jammer genoeg niet. Omdat we
 allebei zo erg kletsen. Marjan heeft het al
 een keer gevraagd en één keer mochten we de
 hele morgen bij elkaar zitten allemaal, maar
 na het speelkwartier gingen we zo kletsen,
 en toen moesten we allemaal weer op onze eigen
 plaats zitten.

PETRA - klas 4

Als ik eens juffrouw was zat ik niet in de
 4e klas. Ik zat dan in de 6e klas want dat
 vind ik de leukste klas. Want onze juf is al
 oud en soms dan krijgt ze het koud en dan
 weer warm, dan valt ze in de meesters arm.

MARJAN - klas 4

Ik vind dat de klas leuker moet worden en voor
 al de wanden moeten geverfd worden, een leuk
 kleurtje rood of blauw of paars of groen.
 En het schoolplein is zo hard als je valt.
 En 's winters als het gesneeuwd heeft en dan
 weer smelt is het altijd zo nat, dan krijg je
 soms op je donder en dat wil je niet hebben.

TACO REYENGA - klas 4

Als ik de meester was, zou ik het 50-jarig
 bestaan op de echte datum vieren. Zoals
 het nu is, op 26, 29 en 30 januari 1971 is
 het geen 50-jarig bestaan meer, maar al
 bijna 51 jaar.
 En ik vind er dan niets aan.

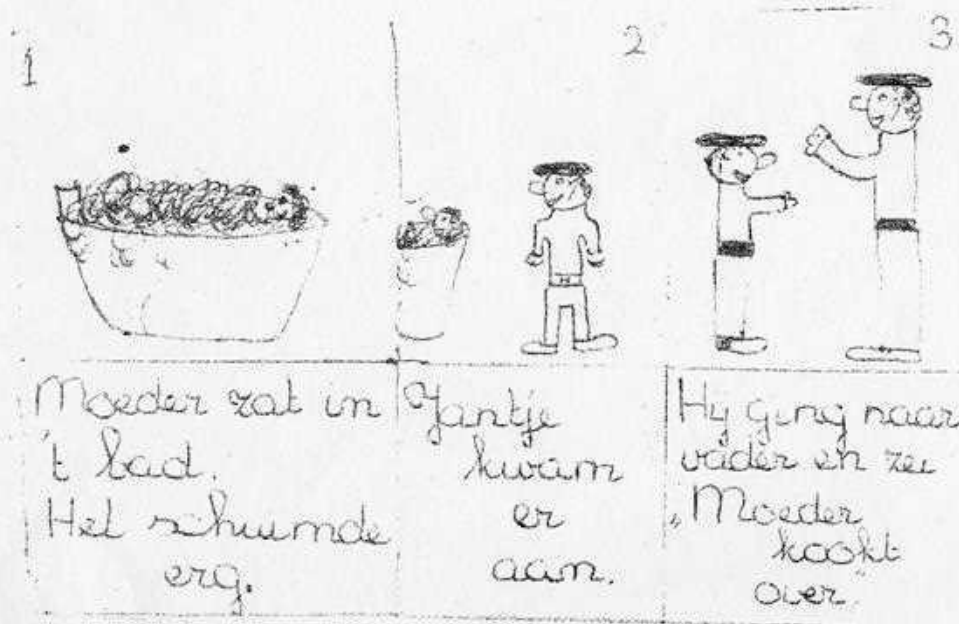
THEO v.d. KLAUW - klas 4

Ik vind dat we meer gijn moesten hebben om-
 dat we maar 1 keer in de week gym hebben.
 Ik vind ook dat we meer handenarbeid moeten
 hebben want dat hebben we ook maar een keer
 in de week. Maar taal, lezen, geschiedenis
 en dictee is toch ook wel fijn.
 Ik vind ook dat we een radio in de 4de klas
 moeten hebben en dat we meer tekenen moeten
 hebben. En ik vind ook dat we meer film moe-
 ten hebben.

PAUL VISSER - klas 4

Onze school is niet klein
 Ik heb het hier fijn.
 Er is een groot plein,
 Daar heb ik veel gein.

CONNIE HUYER - klas 4

RENÉ FLEUR

Passage 21

Voor de verjaardag van je juf moet je bij

René Fleur gaan kijken!

Daar hebben ze hippe toestandes waar Juf gek op is!!

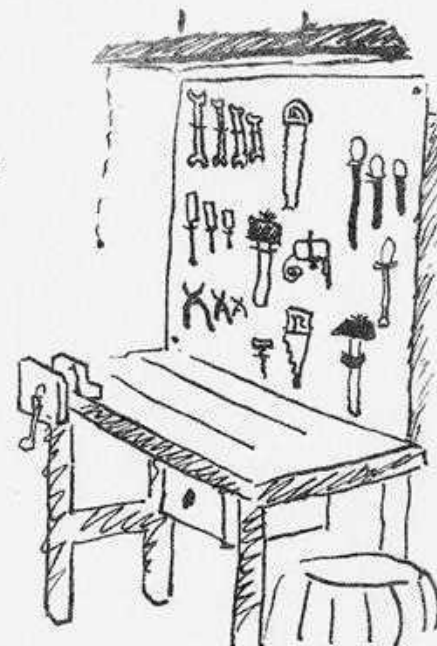
We hebben op de Hannie Schaftschool ook handenarbeid. Daar moet je goed gereedschap voor hebben.

Daarom gaat de meester naar

IJZERHANDEL

"ZANDVOORT"

Swaluestraat.

AZEA

Chemisch reinigen en modelpersen

Ik heb m'n spullen bij A Z e A gebracht, daar hebben ze een SNEL-stomerij, je kunt er bijna op wachten.

Makkelijk hoor, als je eens een ongelukje hebt gehad!

LEKKER TANKEN DOET JE VADER BIJ DE

A R A L (onder Bouwes Palace)

Goeie service hoor! Benzine moet je betalen,

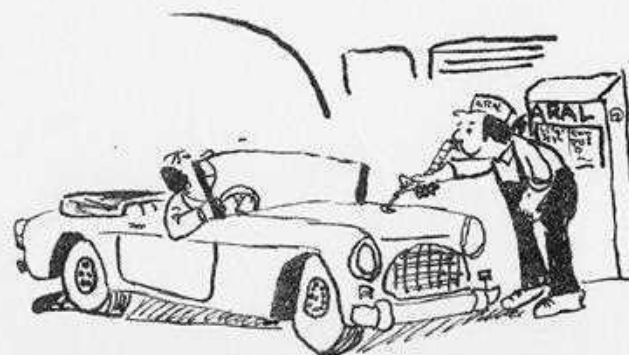
maar

de

SERVICE

is

GRATIS

Boekenraden.

Op een middag deden ze in een klas Boekenraden. Eerst kwam Jan en ging naar de gang, klopte aan en ging naar binnen. Niemand wist wat dat voor 'n boek was. En Jan zei: "Dat was de Klop op de Deur".

Toen kwam Moos en zag op meesters lessenaar een steentje liggen. Hij ging op het steentje zitten en liet een windje.

"Foei", zei de meester, "dag mag je niet doen. Wat was dat voor een boek".

"Nou", zei Moos, "dat boek heette "De wind waait om de rotsen".

HENK DEES - klas 4

LIEFE MARIETJE,

IK GA MET JOUW en VIND JE HEEL LIEF.
PIET IS EEN ROT JONGEN. IK HEP EEN
KNIJN. HIER HEP JE EEN DROPPIE, WAGT
JE OP ME NA SCHOOL DAN KRIJG JE EEN.....

JE LIEFE KEES.

Als ik de knapste van de klas was, wist ik een heleboel. Dan won ik elke poel. Ik ben wel niet de sterkste van de klas, maar dat hindert niet. En de slimste ben ik ook niet.

JAXON DEELMAN

Ik vind het fijn op school. Maar toch wil ik ook wel eens vakantie hebben, maar niet te lang want dan verveel ik me vaak. Ik hou erg veel van rekenen en van dictee.

HANS SCHMIDT - klas 4

Beste lezers van het krantje.

Zo te zien is de school maar heel gewoon. Maar hoor eens in een droom. De juffrouws kwamen met lange haren op school. Iedereen vond het gek. En de kinderen waren kort geknipt omdat het mode was! De kinderen vonden het zo lelijk dat ze een grote tuinschaar namen en de haren van de juffrouws afknipten. Toen werd ik wakker.

MONIKA KIEVID - klas 4

"OBER, WAT DOET DIE Vlieg IN
KIJN SOEP?"

"ZWEMMEN, MENEER!"

EVERT SMITS - klas 4

Als ik schooljuffrouw was zou ik heel aardig zijn. Dan zou ik elke dag een kwartier voorlezen. Ik wil graag schooljuffrouw zijn want als het kerstvakantie is, altijd naar de wintersport, of 's zomers naar Spanje of Frankrijk enz. Dat vind ik fijn. Daarom word ik ook misschien schooljuffrouw.

ERNA DUKER

Als ik meester was, zou ik op het schoolplein een wip en een schommel en een zandbak neer zetten.

En ik zou als het glad is zand op het schoolplein strooien.

En ik zou leuke banken, boeken en een pickup met leuke platen en sprookjesboeken aan de 1 en 2 klas geven.

BERT - klas 4

Als de zon schijnt op school door het
raam.
Vind ik het op school erg heet.
Dan zou ik het fijn vinden als we eens
vrij kregen.

Ik wou dat op onze schoolkaart van
Nederland al de plaatsen op stonden met
namen.
Dan zou ik voor mijn aardrijkskunde altijd
een hoog cijfer hebben.

DIENEKE KEISLAIR - klas 4

- 0 - 0 -

IN EEN RESTAURANT WORSTELT
EEN KLANT MET EEN STUK VLEES.
HIJ ROEPT DE OBER:
"WAT IS DIT VOOR VLEES?"
"PAARDEVLEES, WENEER."
"WAAROM HEBBEN JULLIE DAN
HET TUIG MEEGEKOOKT?"

PHILIP JOUKES

- 0 -

Mark Muller klas 5

Bram rijdt met zijn auto op de Gooiseweg en ziet plotseling
zijn vriend Moos op een paard rijden met daarachter een
ongezadeld paard. Bram stopt en vraagt zijn vriend:
Waar ga je naar toe? Ik ga naar Zwolle en nou eens niet
met de trein, maar te paard. Dat zie ik, dat je per paard
gaat, maar waarom heb je twee paarden bij je?
Moos kijkt minachtend naar zijn gabber Bram en zegt:
Ik kan wel merken dat je weinig gereisd hebt: voor
Zwolle moet je in Amersfoort toch overstappen.!

juf Godyn-
Engels
Klas 5.

"De vijf schooljaren".

Ik was 6 jaar toen ik in de hoogste klas zat van de kleuterschool. Dus ging ik toen ik 7 was naar de 1ste klas van de grote school. Ik was wel wat zenuwachtig, toen ik in die grote gang stond. Al gauw was ik er al aan gewend. In de eerste klas stond juffrouw Kok-Bolman. Het jaar was gauw voorbij. En dus over naar de tweede klas.

Die was iets moeilijker.

In de tweede klas stond juffrouw Slotboom.

Die kon altijd zo gezellig.

In de derde klas was het wel gemakkelijk maar ik had een beetje moeite met dictee. Toen ik in de 4de klas was werd het nog moeilijker en leerden we breuken en dat begreep ik niet helemaal maar nu kan ik ze.

Ik was voorwaardelijk overgegaan naar de 5de klas. En nu zit ik in de 5de klas en is het een stuk makkelijker met alles. Dat was dan de Vijf Schooljaren.

Ik wens u allemaal een gelukkig 50 jaar voor onze school,

RONNIE LAURIER

Als ik Juf was.

Ik zal alles bijna hetzelfde doen zoals meester Loogman het doet. Maar één ding zou ik anders willen doen.

Ik zou de kinderen geen huiswerk geven, maar op school zal ik ze harder laten werken.

Ik vind dat ze thuis niks van huiswerk hoeven te maken.

Behalve kinderen die niet zo goed kunnen

rekenen of niet zo goed dictee ken, zal ik wel huiswerk geven.

Ik zelf zou proberen het zo gezellig mogelijk te maken voor de kinderen. En ik vind dat ze thuis mogen spelen, zwemen, schaatsen enz.

Dat zal ik doen als ik juf was van de Hannie Schaftschool.

YVONNE

In 1920 op school D.

Als ik in 1920 op school D had gezeten, had het heel wat ouderwetsse geweest. Je moet de hele tijd met je armen over elkaar zitten. De meester zit op een verhoging.

Als je te laat op school kwam kreeg je stokslagen en moest je in het turfhok. Ook de kinderspelen waren heel anders. Tollen deden ze toen en hinkelen en kaatsenballen, knikkeren, enz.

Al die dingen doen we haast niet meer. Als je op de foto ging moest je heel netjes zitten, armen over elkaar en glimlachen maar.

En vaak droegen de meisjes lange rokken.

Nu 50 jaar later. Alle klassen zijn veranderd. School D heet nu Hannie Schaftschool.

Vijftig jaar bestaat onze school nu en dat gaan we dan ook fijn vieren.

Dit stukje is van

EVELIEN KUYL

Ja, het was 13 augustus, ik moest m'n eerste lagere schooldag beginnen. Het was kwart over acht: "Moet ik nog niet naar school?" vroeg ik. "Nee" zei m'n moeder, "over tien minuten gaan we weg".

En na tien minuten gingen we weg. Na zoiets van zes minuten gelopen te hebben, kwamen we bij de school. Ieder kind was er haast al. We gingen naar binnen en we moesten een lange gang aflopen. Na dat gedaan te hebben kwamen we bij de klas van bestemming.

De juffrouw stond in de deuropening. Ze wenste ons goedendag en zei tegen mij dat ik een plaatsje mocht gaan zoeken.

Al gauw had ik er een.

Nadat iedereen zat en de moeders weg waren, ging de juf de boeken uitdelen. Nadat dat gedaan was ging ze vertellen over de klas, enz.

We kregen ook een leesplank waarop stond van:

aap
noot
mies
wim
zus
jet
teun
vuur
gijs
lam
kees
bok
weide
does
hok
duif
schapen.

Nadat alles verteld was ging de bel. Om half twee moesten we weer op school zijn. Dit was mijn eerste schooldag.

HARIKE LEYENHORST

VOOR HET EERST NAAR SCHOOL

Toen ik voor het eerst naar de "grote school" moest, vond ik dat allemaal heel eng. M'n moeder bracht me voor de eerste keer en ik was heus de enige niet, die gebracht werd.

Sommige kinderen stonden te huilen, terwijl hun moeder met een onderwijzeres stond te praten.

Toen de bel ging, en we naar binnen moesten

kwamen we in een hele lange gang. Ik moest mijn jas uitdoen en toen de klas in gaan.

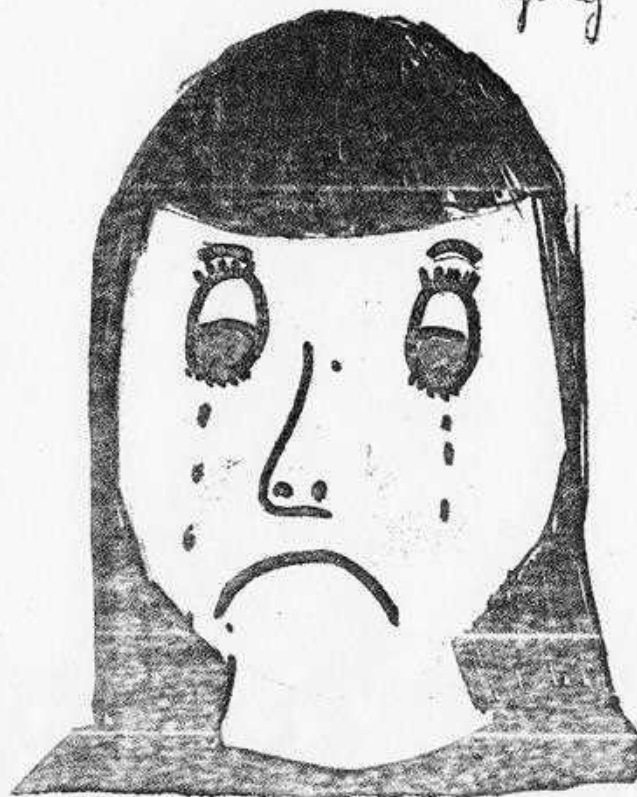
Daar stond een hele aardige juf en ik was al gauw over m'n bangheid heen.

Ik vond het allemaal wel leuk wat we in de klas deden en de ochtend vloog om.

Het was elf uur voordat ik er erg in had. Zo verliep de eerste ochtend op school.

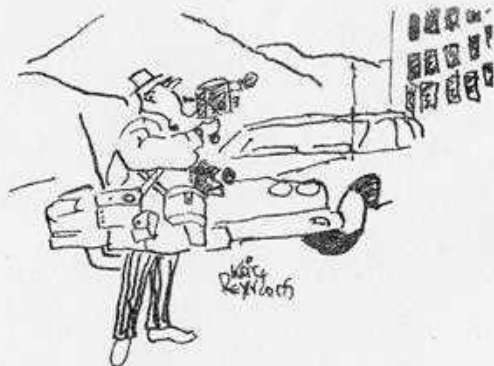
MITZI VISSER

Vóór dat ik naar school
ging

Toen ik weer thuis kwam

VOOR EEN GOEDE CAMERA

moet je bij een vakman
zijn.

Wist je, dat je al voor
weinig geld een aardig
toestelletje hebt?

Vraag maar naar
mijnheer Bakels,
die weet er alles van!

Je kunt er ook voor andere mooie spullen terecht,
maar dat weet je wel.

ANT. BAKELS N.V. - KERKSTRAAT 29-31

Onze dieren op school
worden gevoerd door
de **DIERENSPECIAALZAAK**

WEZENBEEK
Passage 17.

Die meneer weet alles
van dieren.

Hij praat met ze!

Ga maar kijken!

feestelijk mosselen eten

**reuze-
gezellig!**

visrestaurant Duivenvoorden
Hallestraat 49 tel. 22 61.

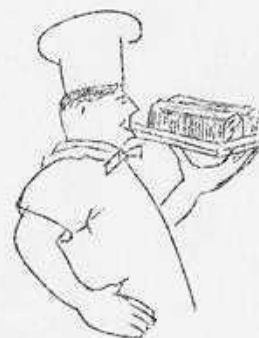
**DE GEHELE WEEK GEOPEND
VAN 12 - 22 UUR**

"de bakker op de hoek..."

M. K E U R

Uw echte "WARMER BAKKER"
in Zandvoort

Het adres voor heerlijk vers-knappend brood,
fijne koekjes, gebakjes, etc.

Telefoon 2404

ALS DE MEESTER JARIG IS

Als de meester jarig is
gaat het met de studie mis
In plaats van rekenen
willen wij tenenen.
Maar dat bevalt de meester niet
tot ons aller grootst verdriet.

Eerst zegt hij: "Geen sprake van"
Dan kijken wij hem heel lief an.
"O.K. jongens, toch maar dan".
Dan maken wij een reuze pan
en wie geniet daar het meeste van?

ONZE MEESTER LOOGMAN!!!!

MICKEY - klas 6

De Millieverontreiniging.

De lucht verontreiniging is schadelijk voor de dieren in de natuur.
Maar!!! ook voor de mens.

Nou zou ik willen vragen of jullie bijv. geen papier en sinaas-
appelschillen enz. op het schoolplein te gooien en natuurlijk dat
is de hoofdzaak niet meer op straat.

En als je gaat piknikken of zoiets, geen papier en flessen en dat
alles meer laten liggen. Alvast bedankt!

LEO DETERMANN

De eerste schooldag.

Het was 13 augustus op maandag.

Ik begon m'n eerste schooldag.

Ik deed m'n best vooral aan sport.

Daar kreeg ik een goed cijfer voor op mijn rapport.

Ik was ook heel goed in taal, daar kon ik heel wat van.

O jee, weet je wat ik was vergeten te vertellen:

mijn juffrouw was.... mevrouw Kok-Dolman.

HARMKE LEYENHORST

HET JAAR TWEEDUIZEND

Het jaar tweeduizend, zal zijn actief
en bruisend.

Wat te doen met strenge vorst.
Een lap flanel op de blote borst.
Op Schiphol dan ook de 15e baan.
En ik ga lekker naar de maan.
Hoedje op Hoedje af,
van dit gedicht sta ik paf!!!

Dit gedicht is gemaakt door:

ELLIS SIGNE KRAAYKAMP

HET JAAR TWEEDUIZEND

't Is nu nog te ver om over te praten. Maar
ondanks dat, kan ik het toch niet laten.
Ik stel me zo voor wat er dan gaat gebeuren.
Allemaal kleren in zilveren kleuren
Mannen en vrouwen met antennes op hun hoofd
Dat wordt ons elke dag in krant en t.v. be-
loofd.
Ook zullen wij niet meer hoeven te eten,
o, als wij onze pillen maar niet vergeten.
Tanden en kiezen die zijn niet meer nodig,
want met al die pillen zijn die overbodig.
Je hoeft dan ook niet meer te praten,
want daarvoor hebben ze apparaten.
Leren is ook niet meer nodig,
met die machines en robots is dat overbodig.
We fietsen dan door de lucht en
vliegen met een motertje op ons rug.
Ala, het is te veel om over te praten,
dus zal ik het hierbij maar laten.

E i n d e .

- 0 -

HANNIE SCHAFTSCHOOL jaar 2000.

De Hannie Schaftschool zal heel wat veranderd
zijn in het jaar 2000. Alle klassen zullen
misschien wel een soort camara in de klas heb-
ben, dat als de meester of juf weg is, dat ze
toch alles kunnen zien. Een luidspreker in
de klas zodat als een van ons met een pen
gooit, dat de meester dat zegt door de luid-
spreker.

En ze zullen misschien andere banken hebben.
En andere pennen, schooltassen, andere borden.
En het bord wordt automatisch uitgeveegd als
de meester dat wil. En we zullen misschien een
kleurentelevisie op school hebben. En ook mis-
schien een mooie grote radio.

Zo zal de Hannie Schaftschool er volgens mij
uitzien in het jaar 2000.

YVONNE KERKMAN

In het jaar 2000 zal het op school wel anders
toegaan dan nu. Er zullen dan typismachines
zijn waar door je niet meer hoeft te schrijven.
Ieder kind zou op zijn bank een kleine monitor
hebben waar hij de leraar op ontvangt. De mees-
ter of juffrouw zou er heel anders uitzien dan
nu. Het zouden een soort hippies zijn.
De muren in de klas zouden met Beatplaten be-
plakt zijn. Het plafond zou oranje geschilderd

"SCHOOOREISE" ANNO 2000

zijn. En zo zou de Hannie Schaftschool in
het jaar 2000 zo'n beetje eruit zien.

KARIN PAAP-klas 6

Het was 14 juni en de kinderen van de Hannie
Schaftschool zouden op schoolreisje gaan.
Waarna toe? Naar de maan met de maanbus nep-
tunus. Ze moesten om 8 uur op school zijn.
De meeste kinderen komen in een straalcar of
vliegauto. Ze zouden als alles goed ging,
d.w.z. als ze geen ruimtepiraten tegenkomen,
om 12 uur op de maan zijn. De maanbus vliegt
25 keer de snelheid van het licht.
Nou denken jullie wat snel, maar er zijn bus-
sen, die vliegen 100 tot 200 keer de snelheid
van het licht, als ze gestart zijn en iedereen
zich op zijn gemak voelt neemt Meester Loogman
het woord en verteld enige bijzonderheden van
de maan.

Als ze op de maan geland zijn kwam er een
man naar hun toe. Die de leiding overnam en
ze kregen een rondleiding over de maan in een
zeer moderne maanbus met acht motoren.
Toen ze terugkwamen moesten ze helaas terug
want het was 7 uur dus ze zouden om 10 uur
terug zijn en dan met straalcar's en vlieg-
auto's naar huis scheren.

Zo zie ik een schoolreisje in het jaar 2000.

LEU DETERMANN.

